

MY A ŠKOLA

Občasník základní školy Olomouc, Heyrovského 33 školní rok 2023/24

Tři přání

A je to tady, další školní rok začíná a to znamená, že mám už zase narozeniny. A i když letos nejsou kulaté, protože poprvé se moje dveře pro prvňáčky a jejich paní učitelky otevřely 1. září 1980, je to příležitost něco si přát. Ale co si vlastně škola může přát?

Především žáky, kteří do ní chodí rádi i přesto, že prostě musí. Je jasné, že ne každý den je všechno perfektní, občas přší a nechce se vstávat a občas se něco nepodaří, a ne z každého testu musí mít všichni jedničku, ale věřte, že všichni učitelé dělají všechno pro to, aby všem holkám i klukům, malým i velkým, bylo ve škole dobře. Ale snažit se musíte i vy, moji milí žáci. Učitelé mají radost, když vás můžou něco naučit a dělají to mnohem radši, než když musí pátrat po tom, kdo co neumí, kdo co neudělal, i když měl nebo naopak kdo udělal to, co neměl. A i když něco provedete, s někým se hodně nepohodnete, děláte, co nemáte nebo něco nechcíte rozbíjet, je mnohem jednodušší to vyřešit rychle a jenom s těmi, kterých se to týká. Vždyť přece dobře víte, že se vždycky na všechno přijde, i když to někdy možná dlouho trvá. I kvůli tomu přece chodíte do školy a jste ve třídě s ostatními dětmi, abyste se naučili spolu vycházet, i když nejste nejlepší kamarádi. Ale víte, co je moje opravdu velké přání? Abyste se přestali vymlouvat na zapomenutý cvičební úbor nebo různé bolístky a začali v hodinách tělocviku cvičit, hrát si, hýbat se. Není škoda posedět celou hodinu na lavičce, když se můžete protáhnout v tělocvičnách a v nejhezčím olomouckém sportovním areálu, který nám ostatní školy závidí? Tak co, jdeme do toho všichni?

Každá škola si přeje spolupracující rodiče, kteří své děti rádně a včas omlouvají, zajímají se o to, co jejich děti ve škole dělají, nevidí v domácím úkolu trest a umí si připustit, že i ty hodné, pilné a milé děti, které mají doma, nemusí být hodné, pilné a milé vždycky a všude. Rodiče nejsou nepřítelem školy a žádná škola s nimi nechce bojovat, právě naopak. V každé škole občas dojde k situacím, které nejsou příjemné, ale které často vychází spíš z nedorozumění nebo neúplných informací. I proto máme na webových stránkách kontakty na všechny vyučující, které mohou rodiče využít. O to větší je pak vzájemná radost, když rodiče ze školy odchází s pochopením nebo ještě lépe s úsměvem, i když dveře školy otvírali v nepříliš radostném rozpoložení. A tak, pokud se, vážení rodiče, ptáte, co byste mohli pro školu udělat, věřte, že respekt a spolupráce jsou stejně cenné jako vaše dary, které škole každoročně tak štědře poskytnete a díky kterým je Heyrák školou, která se každý rok snaží něco vylepšit, aby tam vašim dětem bylo co nejlépe.

A pak je tady ještě jedno moje velké přání. Už dlouho si přejeme vylepšené atrium. Uznějte, že už by si to po těch více než čtyřiceti letech zasloužilo, vždyť nejenom dlažba už má své nejlépeší roky dávno za sebou. Možná jste si ve vestibulu všimli náčrtu, jak by nové atrium podle našich představ mohlo vypadat, možná se teprve podíváte. Nezbyvá než doufat, že se časem najdou i peníze, bez kterých to pochopitelně nepůjde.

Stejně jako v mnoha pohádkách, i já zůstanu u svých tří přání. Vám všem naopak já přeji, aby letošní školní rok krásně začal, hladce ubíhal a nikde se nezadrhl a aby těch deset měsíců, které máme před sebou, bylo časem radostným, i když na konci školního roku budeme všichni zase o rok starší.

Váš Heyrák

Organizace školního roku 2023/24

Začátek školního roku 2023/24	pondělí 4. září 2023
Podzimní prázdniny	čtvrtek 26. října a pátek 27. října 2023
Vánoční prázdniny	sobota 23. prosince 2023 - úterý 2. ledna 2024
Vyučování po vánočních prázdninách začne	středa 3. ledna 2024
I. pololetí ukončeno	středa 31. ledna 2024
Jednodenní pololetní prázdniny	pátek 2. února 2024
Jarní prázdniny	pondělí 4. března - neděle 10. března 2024
Velikonoční prázdniny	čtvrtek 28. března 2024
II. pololetí ukončeno	pátek 28. června 2024
Hlavní prázdniny	sobota 29. června - neděle 1. září 2024
Začátek školního roku 2024/25	pondělí 2. září 2024

Vítejte ve škole, prvňáčci!

Každý nový školní rok zahajujeme vítáním prvňáčků. Tentokrát je nepřivítáme jako obvykle 1. září, ale s menším posunem v pondělí 4. září. Stejně jako je neobvyklé datum nástupu do školy, proběhl s malou změnou v ZŠ Heyrovského i zápis do 1. třídy.

Všichni si moc dobře uvědomujeme, že první školní rok je pro naše prvňáčky velmi důležitý, proto se dubnový zápis uskutečnil na půdě vedlejší budovy Heyrovského, v místě, kde se poslední dobou opakovaně konají akce pro předškoláky a jejich rodiče a kde je všechno pro naše nejmenší uzpůsobeno. Kromě prostředí, ve kterém se první rok pohybují nejmladší žáci a které na příchod předškoláky v doprovodu rodičů udělalo dojem, se nám při zápisu osvědčil i rezervační systém, jenž zamezil dlouhým frontám a usnadnil jeho hladký průběh. K zápisu se včetně našeho odloučeného pracoviště Čajkovského dostavilo celkem 152 dětí, ale vlivem odkladů a dalších změn se původní počet žáků snížil. Na pracovišti Heyrovského se tak otevřely tři třídy a na odloučeném pracovišti Čajkovského dvě třídy.

Přeji všem prvňáčkům, aby se jim ve škole líbilo, aby se co nejlépe adaptovali na školní prostředí, rychle přivykli školním povinnostem, našli si nové kamarády a dosáhli úspěchů, které je udělají šťastnými.

Rodičům děkuji za dosavadní spolupráci a přeji hodně trpělivosti a radostných chvil při práci s jejich ratolestmi.

Mgr. Lenka Vojtková, zástupkyně ředitele pro 1. stupeň

Proč právě Heyrák?

Psal se rok 2005 a já jsem naposledy vykročila ze školy, které jsme se spolužáky neřekli jinak než Heyrák. Na Heyráku jsem strávila krásných devět let. Kam jinam bych taky chodila, když jsem měla školu, co by kamenem dohodil. Za těch devět let jsem získala nejen mnoho znalostí, ale i kamarádů a s některými z nich jsem v kontaktu dodnes.

Když mě tedy oslovila paní zástupkyně Balíková, což byla mimochodem ta „miss teacher“, která se zasloužila o to, že angličtina byla a je můj nejoblíbenější jazyk, jestli bych nenapsala krátký článek, jako vzpomínku na má školní léta a zamyšlení, proč jsem právě Heyrák vybrala i pro svou dceru Agátku, byla jsem hned pro. Ona, vzpomínky na její hodiny a to jakým způsobem nás dovedla k učení angličtiny motivovat, bylo jedním z hlavních důvodů, proč jsem pro Agátku chtěla, aby na Heyrák nastoupila, i když škola pro nás není spádová.

V naší obci školu sice máme, ale pouze do čtvrté třídy a výuka probíhá vždy dohromady pro dva ročníky. Shodou okolností mám možnost do této výuky trochu nakouknout, protože tam působím jako asistent pedagoga. Výhodou malotřídek určitě je menší počet žáků, tedy individuálnější přístup k žákovi, ale kolektiv je opravdu malý.

Vzhledem k tomu, že dcera Agátka je spíše stydlivější dítě a trvá jí trochu déle, než si zvykne na změny, nedovedla jsem si představit, že by do páté třídy měla nastoupit někam na novou školu, do nového kolektivu. Takže jedinou výhodou u místní školy pro nás byla její blízkost. I když tedy musíme Agátku každý den do školy vozit cca 10 km, tak to, že se do školy a po škole do družiny každý den těší, nás utvrzuje v tom, že naše volba byla správná. Moc fajn je také to, že je ve třídě se svojí spolužačkou ze školky a holky tedy jezdí do školy spolu. Pomyslnou třešničkou na dortu je, že Agátka tráví čas v družině se stejnou paní vychovatelkou jako tenkrát já a stejně jako já si jí moc oblíbila. Jedním z dalších plusových bodů pro Heyrák je to, že tady je mnoho možností k rozvoji. Ať už se žák rozhodne vydat cestou jazykovou, jako já, a tak trochu doufám, že i Agátka, se díky znalosti jazyka podívá jak do Londýna, tak do Vídně, nebo zvolí sportovní kariéru a stane se z něj úspěšný fotbalista, který

bude svými poháry plnit heyráckou síň slávy. Mimochodem jednoho nadějného fotbalistu letos na Heyrák z naší obce vysíláme a doufám, že o něm ještě hodně uslyšíme.

Na závěr bych chtěla všem nyníšším, a i budoucím žákům popřát mnoho studijních i sportovních úspěchů, aby si ze školy odnášeli jen krásné vzpomínky a zážitky a aby si na školu vzpomněli i po 20 letech, stejně jako já.

Tereza, maminka dnes už druhačky Agátky

Prvníci v lese

V červnu 2023 se na Svatém Kopečku uskutečnila zajímavá akce pro žáky prvních tříd, která se konala v překrásném prostředí. Zaměstnanci Lesu ČR se rozhodli dětem přiblížit význam lesa a naučit je, jak s ním správně zacházet a pečovat o něj.

Během dne plného dobrodružství a objevování se děti zapojily do různých her a zábavných aktivit. Jedním z hlavních cílů akce bylo probudit smyslovou vnímavost žáků a přimět je nasávat okolní prostředí. Děti měly možnost zakusit les se zavázanými očima a vnímat ho pomocí sluchu, hmatu a dalších smyslů. Tato aktivita je měla naučit ocenit lesní zvuky, vůně a struktury.

Lesníci se také podělili o důležité informace o lesích a jejich ekosystémech. Děti se dozvěděly, jaké jsou funkce lesa pro naši planetu a pro nás lidi. Bylo jim vysvětleno, jaký vliv má lidská činnost na tyto ekosystémy a proč je důležité je chránit a udržívat v dobrém stavu. Žáci se dozvěděli také o různých druzích stromů a zvířat, které v lese žijí.

Na závěr akce dostaly děti od lesníků dárečky a odměny za svou aktivitu.

kolektiv učitelů 1. ročníku

Projektový den nejmladších čtenářů

Dne 1. června 2023 se první třídy zapojily do projektového vyučování, které se zaměřovalo na opakování znalostí získaných během prvního školního roku. Tento den byl věnován hravé formě učení napříč všemi předměty, jako je matematika, český jazyk, prvouka, výtvarná výchova a pracovní činnosti.

Dětem byly nabídnuty různé aktivity, které je motivovaly k procvičování a upevňování učiva. Hry a soutěže spojené s matematikou pomáhaly žákům zlepšit jejich dovednosti v počítání a v rámci českého jazyka si hravou formou procvičovaly slovní zásobu. Výtvarná výchova nabízela možnost tvořit a zdobit vlastní záložky do knih, které si děti vyrobily. Spoustu zajímavých úkolů jim nabídli žáci pátého ročníku ve sportovním areálu školy, kde prvňáčci ve skupinkách plnili zadání.

Významným vrcholem projektu bylo slavnostní pasování na čtenáře, které se konalo ve školní knihovně. Pyšné děti byly povýšeny na čtenáře a měly příležitost předvést své schopnosti čtení a porozumění textu. Radost a nadšení z vystoupení bylo cítit ve vzduchu, a to nejen u samotných dětí, ale i u jejich učitelů. V průběhu projektu byly dětem udělovány drobné odměny za jejich snahu a zapojení. Největší radostí pro ně však byla první kniha, kterou dostaly jako překvapení. Oči dětí zářily štěstím, když se dozvěděly, že kniha je jejich.

Díky tomuto hravému přístupu k učení si žáci lépe osvojili znalosti a zároveň rozvíjeli svou kreativitu a komunikační schopnosti. Tento projekt prohloubil lásku dětí ke čtení a otevřel jim dveře do světa příběhů a fantazie.

Mgr. Dagmar Švestková

Postřehy z akcí 5. tříd

Sportovní den pro děti z 1. tříd

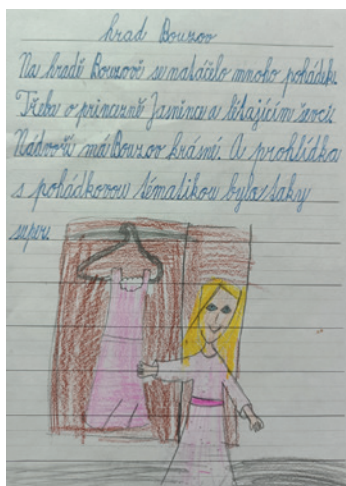
Naše pátá třída vymyslela pro děti prvních tříd sportovní den. Vytvořili jsme dvojice, či trojice a dělali jsme různé úkoly vhodné pro prvňáčky. Jako např.: příklady na počítání, házení míčem mezi sebou, přesmyčky, hádanky, určení počtu slabik ve slovech, určit členy zvířecí rodinky, skákání přes švihadla. Každá dvojice, či trojice k tomu úkolu vyrobila plakát. Ráno se naše třída potkala a rozmístili jsme stanoviště. Připravili jsme si věci potřebné k našemu úkolu. Potom přišli prvňáčci, kteří si vytvořili čtveřice. A rozutíkali se ke stanovištím. Za každé splnění úkolu dostali na kartičku razítko. Pak k nám přišli další první třídy. Až bylo hotovo, uklidili jsme stanoviště a vrátili se do školy. Další den nám přišla jedna první třída, jako zástupce i za ostatní, poděkovat a dát bonbóny za to, že jsme jim udělali tak hezký program.

Barbora Absolonová, 5. B

Pohádkový projekt u druháčků

Naši druháčci už přečetli velkou spoustu pohádek, ale co takhle si pohádku i dramatizovat, napsat, zazpívat, složit pohádkové matematické puzzle nebo navštívit hrad, kde se natáčely známé české pohádky? To vše naši malí žáčci zvládli hravě a vesele.

Heyrák a já

... Když jsem poprvé přišla k Heyráku, hrozně se mi líbil. Nejvíce se mi líbilo slavnostní přivítání pro prvňáčky. Hrál hudba a každá třída dostala svého maskota a vlajku. My jsme měli koně a skákali jsme přes překážky. ...

... V roce 2018 jsem nastoupil na školu ZŠ Heyrovského. Tehdy jsem se moc těšil na 1. třídu. Vstoupil jsem do budovy školy a říkal si, že ta škola je opravdu velká. První, co jsem viděl, bylo velké atrium. Všichni prvňáci, včetně mě, měli slavnostní přivítání do školy. To bylo moc pěkné. Po přivítání mě čekala 1. třída. Vešel jsem do třídy plný očekávání. Docela jsem se bál, ale nebylo čeho. Měli jsme výbornou paní učitelku. Ve škole se mi moc líbilo. ...

... Moc jsem se těšila do první třídy. Když jsem už nastoupila na Heyrák, tak jsem měla trochu strach, ale věřila jsem, že to tady bude super. Učení mi šlo a každý den jsem se těšila do školy, že se zase něco nového naučím. Druhá třída byla trochu těžší, hlavně násobilka, ta mi moc nešla, ale naučila jsem se ji. Ve třetí třídě jsem už byla v jazykovce. Byla to velká změna, ale mně se líbila. Začínali jsme se učit vyjmenovaná slova a nové učivo. Našla jsem si nové kamarádky. Ve čtvrté třídě už to bylo docela těžké, už jsme měli vlastivědu a přírodovědu. Z toho jsem měla strach, ale nakonec to bylo lehké, než se zdálo. Teď už jsem v páté třídě a po prázdninách jdu do šesté. To tak rychle uteklo. ...

... Ve druhé třídě jsem psal zkoušky a dostal se do jazykové třídy. Prvních pár dní jsem nikoho neznal, ale po pár týdnech jsem znal jména všech. Z 3. B jsem šel do 4. B, kde jsem se pomalu skamarádlil. Poté přišly prázdniny a já se těšil do 5. B. V páté třídě jsem měl skvělé učitelky a učitele. Přibyla nám informatika. Během páté třídy jsem si nevšiml, jak ten čas letí, a už je tu konec roku. A už je mi smutno z toho, že půjdu na druhý stupeň a nebudu chodit s kamarády do třídy. Teď už si jenom užívám ty chvíle v této třídě a obecně v celé škole, jak s kamarády, tak v hodinách, které jsou pro mě zábavou. A doufám, že moje kamarádství zůstane i po druhý stupeň. ...

... Bylo to fajn. Měl jsem několik basketových kamarádů. Stále jsem ještě tady, ale skoro všichni mí kamarádi odchází na gympl. Hodně jsem se tu naučil. Nejvíce ze všeho mě tu asi baví angličtina a tělocvik. Obědy jsou tu dobré. A jsou tu velmi hodné učitelky. Tato škola je prostě boží. ...

... Dne 1. září 2018 jsem nastoupila do 1. třídy. Ráno jsem byla natěšená i trochu nervózní, ale jak jsem vstoupila do třídy, tak jsem zjistila, že se vůbec nemám čeho bát. Posadili jsme se do lavic a naslouchali jsme naší novou paní učitelku. Paní učitelka byla milá a hodná a vše nám ukázala. Škola pro nás připravila program v atriu. Moc mě to bavilo. ... Ve druhé třídě jsem absolvovala velkou zkoušku do jazykové třídy. Tam jsem se dostala a byl to můj největší úspěch. Už jsem v 5. třídě a připadám si, jako bych nastoupila včera, protože nikdy nevím, co mě ten den čeká. Ale vždy to nakonec dobře dopadne. ...

... Heyrák je bezva škola. Jsou tu hodní učitelé. Našel jsem si kamarády a někteří půjdou i na Hejčín, tak jsem rád, že s nimi pobudu. Bude se mi určitě stýskat po Heyráku. Zžil jsem tu pět let a bylo to bezvadné. ...

... Na Heyrák jsem šla, protože sem chodila moje sestra a líbilo se jí tady. Jsem tady pět let... Ve čtvrté třídě mě vzali na atletické závody se školou. V páté třídě jsem jela znovu na závody a postoupili jsme na republiku. Tam jsme skončili šestí. Dělal jsem příjímáčky a dostala jsem se. Na Heyráku jsem byla pět let a jsem za to ráda. ...

... Když mi bylo 6 let, tak jsem nastoupila do 1. třídy na Heyrák. ... Když už jsem byla ve 2. třídě, tak jsem zkusila udělat takovou menší zkoušku do jazykové třídy. A podařilo se. Dostala jsem se do jazykovky. Našla jsem si tu spoustu nových kamarádů a kamarádek. Za pár dní už budu šesták. Což znamená, že půjdu na druhý stupeň. Na těchto 5 let nikdy nezapomenu. ...

Takto se rozezpívali pátáci na téma „Heyrák a já“. Omlouvám se těm, kteří zde svůj příspěvek nenašli. Všechny práce se moc povedly. A já bych chtěla žákům 5. B třídy poděkovat za krásné roky, které jsem měla tu čest s nimi strávit. Budu na ně ráda vzpomínat. Přeji jim hodně studijních úspěchů i úspěchů v osobním životě. Slovy pátáků: „Bylo to super.“

Žáci 5. B a tř. učitelka Iveta Krhovská

S láskou a třídou 2. B školním rokem 2022/23

Svoji nynější třídu 2. B jsem poznala před dvěma lety. Tehdy to bylo pevně semknuté „klubíčko“ ze stejného oddělení mateřské školy, připravené stát se jednou z našich prvních tříd. Hned od prvního okamžiku s nimi jsem poznala, že mi tyto děti přidelil sám Osud. Staly se z nás – rodičů, dětí i mne – spřízněné duše. A společně jsme prožili nejen 2 roky školních povinností, nýbrž i 2 roky z lidského života.

Každé ráno jsem se ráda probouzela s tím, že jdu za „svými“ dětmi. Činilo mi potěšení pokaždé odemknout naši zbrusu novou třídu, zapnout počítač a rozjet krásnou interaktivní tabuli... Při zadávání údajů do elektronické třídní knihy mne, i když otočené zády, postupně zdravily něžné hlásky mých příchozích malých svěřenců. Nemusela jsem se otáčet, rozeznala jsem je popaměti....

Žilo se v hodinách během výuky, žilo se i o přestávkách. Nikdy se nestalo, že by kdokoliv z nás byl lhotejný k potřebám, citům nebo psychickému rozpoložení toho druhého. Bylo-li třeba něco půjčit, vždy bylo mnoho ochotných rukou tak učinit. Potřeboval-li kdokoli pomoci, všichni mu ihned rádi vypomohli. Dobrého slova, pohlázení a povzbuzení bylo vždy dost pro každého z nás. Tedy i pro mne... Zkrátka tak, jak to v lidském životě a mezi lidmi má být... Pro někoho možná pohádka – pro nás v naší 2. B však každodenní realita. A velmi krásná!

Na co budeme, děti i já, vzpomínat? Nejen na úspěšné zvládnutí předepsaného učiva. Na plnění domácích úkolů a zadaných povinností. Především na společně strávené neopakovatelné chvíle, na okamžiky naplněné štěstím, porozuměním – a láskou. Ve škole, v nádherných prostorách Moravského divadla, na krásném školním výletě v majestátním hradě Bouzově, v secesní knihovně Antonína Šprince nahoře nad městem, či během dojemného Sportovního dne na našem školním hřišti, kde se nám podařilo vybojovat většinu ocenění, převážně prvních míst... Nezapomeneme na poutavé besedy v naší slunné školní knihovně, ani na akce probíhající s přednášejícími v naší kmenové třídě číslo 139.

Získali jsme dvě spolužačky z cizích zemí, pro které byla čeština jejich druhým jazykem. I přes tuto jazykovou bariéru si však obě dvě – Nominka i Alinka – s učivem bravurně poradily. A nejen s češtinou! Svou vrozenou inteligenci, ale i obrovskou mírou domácí práce a dřiny prošly obě 2. třídou s jedničkami. A já jim za jejich velké a obdivuhodné úsilí proto skládám veliký dík a poklonu! Jen tak dál, děvčata!!

Mé speciální poděkování patří našemu žákovi Fanouškovi Hankovi. Jako blesk z čistého nebe se objevil nepřítel v podobě vážné nemoci, se kterým musel Fanoušek, ve svých 8 letech, začít bojovat... Jeho vysvědčení se samými jedničkami má proto nevyčísitelnou hodnotu... A kromě toho se mu ještě podařilo vytvořit vítězný návrh vzhledu auta Zdravotního klauna, který bude rozvážet dětem do nemocnic radost. Fanouškův návrh zvítězil hlasy diváků mezi 200 soutěžícími... Na jednoho malého druháčka úctyhodná biografie...

Na konci školního roku 2022/23 se naše společná cesta musela rozdělit... Někteří budou pokračovat se mnou v jazykové třídě, hlavní část kolektivu však bude pokračovat dál.

I když to bolí, nic nekončí. Neboť „srdce nehasnou“ a my tu pro sebe budeme stále. Potkávat se na školní chodbě, být v kontaktu přes sms zprávy, mobilní telefony a maily. My z 2. B zkrátka „jedeme dál“!

Za 22 let své učitelské praxe mohu zodpovědně a s čistým svědomím říci, že moje 2.B byla třídou výjimečnou a jedinečnou. Nebyla jsem zde učitelem – byla jsem člověkem – jedním z Vás. A já Vám za to, dětem i rodičům, ze srdce a s úctou děkuji!! Že jste mne vzali mezi sebe...

A obratem plnili veškeré náležitosti, bez ohledu na zadaný termín... Že jste mne láskyplně podepřeli, podali pomocnou ruku a otevřeli mi svá srdce v momentě, kdy jsem to v životě potřebovala nejvíce... Za to vše Vám, moji Drazí, s veškerou svou pokorou a úctou, upřímně děkuji!!

Mám Vás všechny ve svém srdci. Vždy na Vás budu vzpomínat a nikdy nezapomenu!!

A jsem tu pro Vás, kdykoliv mne budete potřebovat!! Byla jsem s Vámi po celou dobu ráda – a bylo mi ctí!!!

S láskou Vaše Simona Trávníčková

Projektový den „Čtenářská gramotnost“

Březen byl měsícem knihy, a tak si zasloužil trochu „oslavit“. I když se té „oslavy“ dočkal až začátkem dubna. Pečlivě naplánovaná akce proběhla v průběhu dvou dní před velikonočními prázdninami. Žáci čtvrtých tříd byli nadšeni, že se nebudou učit. Mnozí si ani neuvědomili, že se učili víc než některé jiné dny ve škole. Ale není to skvělé, když si žáci myslí, že se neučí, a přitom si osvojují skupinové dovednosti a prohlubují a upevňují vědomosti?

Žáci se účastnili čtyř po sobě navazujících aktivit. Od těch méně „akčních“ až po ty více. První aktivita začala v knihovně, kde jim byla puštěna krátká animovaná pohádka. Jak jinak než o nápravě sobecké osoby v osobu skromnou, která myslí také na někoho jiného než na sebe. A nebyla by to pohádka, aby ke změně tohoto chování nedopomohla láska. Následoval pracovní list a barevné kartičky. Ke splnění první části pomohla pohádka, ke splnění druhé části knihy. Byli jsme přece v knihovně. Pro některé týmy byla aktivita snazší vzhledem k rozdělení práce. Jiné týmy trochu více bojovaly jak s časem, tak s knihami. Pro některé žáky to byla ovšem nejoblíbenější aktivita.

Druhou aktivitou byl kvíz. „Je libo Ilustrátory za 300 nebo Poezii za 500?“ Týmy se dokázaly dohodnout, a tak jsme stihli kvíz celý. Dokonce si z něj někteří odnesli poznatky důležité pro další dvě aktivity. A nezáleželo ani tak na tom, jestli vyhráli Kruci, Krokodýlci, nebo Bonboni. Poražení nesli prohru statečně. Někdy se prostě hodilo zariskovat a jindy ne.

Žáci čtvrtých tříd se učí podle nového ŠVP informatiku, a proto byla další aktivita propojena s počítači. Unikové hry jsou stále oblíbené. A když dáte dohromady počítačovou hru se čtením s porozuměním, ilustrátory a s pexesem známých autorů knih pro děti, žáky to učení tak moc „nebolí“. Do hry se plně ponořili a prožívali vlastní dobrodružství, při kterém se snažili zachránit „hejrácké“ knihy před Krokodýlem, který se je rozhodl všechny spálit spolu se svým věrným drakem Štrakakalem. Hra byla vizuálně z prostředí základní školy, a možná i proto dokázala vtáhnout žáky do děje, aby pomáhali hodnému Knihomolkovi. Asi mluví za vše, když na bublinu s textem, že některé knihy již nelze zachránit slyšíte rozzlobené: „Tak to je teda fakt dobrý.“ Ale „dobrý“ to bylo, a to i přesto, že se některým hru nepodařilo dokončit. Bohužel i proto, že se „zasekli“ na získaném hesle, které bylo tvořeno římskými číslicemi. Ano, i matematika se tam tak trochu připlétla. Ale slovní nápověda: „Opravdu ti to nic nepřipomíná?“ zabrala. Jak by ne, když jsme římské číslice nedávno probírali. Hru si ale někteří znovu vyzkoušeli později doma, jak hlásili.

Pracovní hygiena je důležitá. Sedět u počítače se dlouho nemá, tak bylo logické, že navazovala běhací hra. Téma? Čtenářská gramotnost na způsob myšlenkové mapy. Někteří skvěle využili získaných vědomostí z předchozích aktivit, jiní se snažili získat informace od učitelů. Neúspěšně. Ale snaha se počítá. Minimálně pobavila. A jestli si někdo myslí, že to byl lýtý boj, měl by vidět žáka z jedné třídy, jak podává kartičku s obrázkem žákyň z jiné třídy, které se zrovna hodila.

Žáky aktivity bavily. O čemž svědčí jejich pracovní nasazení při řešení jednotlivých úkolů a dotazy, jestli podobný projektový den budeme opakovat. Dostavilo se i lehké zklamání, že aktivit nebylo více. A člověk by myslel, že úkolů bylo více než dost. A proto z mého „nikdy více“ se najednou stává „samozřejmě“. Protože učitelé, i když byli vyčerpaní, byli rovněž nadšení z nadšených dětí 😊

Lenka Telaříková, mraveniště 4. A

Postřehy z akcí 5. tříd

Sportovní cesta – program pro základní školy – Moravia Sport Expo

... V páté třídě jsme šli na sportovní dopoledne v areálu Výstaviště Flora. Dostali jsme čísla a kartičky, na které se po splnění úkolu dalo razítko. Bylo tam 16 stanovišť a za každé splněné stanoviště jsme dostali razítko. Když jsme měli alespoň 10 splněných úkolů, tak jsme dostali odměnu. ...

... Sportovní den byl supr. Nejvíc mě zaujal flórbal, judo a samozřejmě basket. Až jsem měl vše hotové, šel jsem si pro odměnu. Moc jsem si to užil. ...

... Bavilo mě to. Poznal jsem několik nových aktivit. ...

Divadlo

... Byli jsme v divadle na muzikálu Noc na Karlštejně. Bylo to moc hezké. ...
... Divadlo mi připomnělo dobu, když jsme se učili o Karlu IV., myslím si, že každý si divadlo užil a byl moc rád, že jsme tam mohli jít.

Školní výlet

... Jeli jsme do Velkých Losin na exkurzi do papírny a podívat se na zámek. Bylo to zajímavé. ...

... Na výletě do Velkých Losin jsme byli v papírnách a v zámku. Poznal jsem tam hodně nových věcí a zjistil jsem, jak to dříve chodilo na zámku.

Žáci 5. B

Střípky ze školních škamen – 1. E

V zimě v hodině prouky: „Paní učitelko, já už od letoška nenosím paličáky!“
V hodině češtiny: „Vrátit se – hmmm, to je sloveso **závratné**!“

Jelikož jeden chlapec neměl klidný týden, obdržel ode mne poznámku do Záznamníčku:

Celý týden breptání,
napomínat nepomáhá,
to mi hrůzu nahání,
taky mě to trochu zmáhá.
Tak snad po neděli
mi osud zpět hodného Ádu nadělí!

Pondělní odpověď maminky byla brilantní:
Každé ráno, každý večer opakují Ádovi,
ať je hodný chlapec,
ať paní učitelku nezlobí.
O víkendu jsem mu domluvila
a doufám, že hodného chlapce vrátí.

Kouzelný den v Bradavicích

Záhadným kouzlem se ze školy Čajkovského dne 26. 5. 2023 ztratili všichni třídy kromě 3. E a 3. F. Tak nás napadlo nachytat třetákům školní den v Bradavicích. K tomu samozřejmě patřil nákup školních pomůcek v Příčné ulici, píseň Kouzelného klobouku, losování do kolejí a pak už se plnily úkoly pro každou kolej.

Vedoucí každé koleje si hlídali přesuny k dalším úkolům a děti s napětím sledovaly, jak jim přibývají body za jednotlivé předměty. Dvě profesorky, Lucius Valušová a Jitka Trelawneyová, měly k dispozici skvělý učitelův tým, a tak den podle Harryho Pottera utekl velmi rychle a všichni si zasloužili malou odměnu v podobě Bertikových lentilek. Vítězná kolej Havraspár si vysloužila ještě další odměnu - zmrzlinu dle vlastního výběru v Tomivo gelato Olomouc.

A aby toho nebylo málo, tak přesně za měsíc jsme vyrazili samozřejmě z nádraží 9 a 3/4 vlakem do Bradavic - Hrubá Voda, kde jsme pokračovali ve studiu čar a kouzel. Mladší profesorský sbor si děti opět rozdělil do kolejí a během dopoledne plnili všichni kouzelnické úkoly. Pochvalu a medaile si studenti zasloužili a zbyl čas i na nákup dobrot a suvenýrů, bez toho by to nebyl správný výlet.

Rízky od maminky dojedly děti ve vlaku, a tak nám jeden z posledních školních dnů utekl velmi rychle. Všechny jsme bezpečně Letaxem dostali zpět ke škole. A už teď se nám honí hlavou, kam pojedeme na výlet příští rok, protože z Harryho Pottera nám čtvrťáci už vyrostou a my budeme hledat nová dobrodružství.

Jitka Berková 3. E, Lucie Valušová 3. F

Třídní besídka 2.F - 05/2023

Třídní besídka je pro každého rodiče jedinečná příležitost nahlédnout trošku blíže do zákulisí života dítěte ve škole: prohlédnout si třídu, ve které tráví každý den spoustu času, přiřadit tváře jménům spolužáků, o kterých doma povídá různé historky, a poznat jejich rodiče, vidět paní učitelku při práci s dětmi a tak trochu zakusit atmosféru, jaká ve třídě asi panuje i během vyučování.

Proto já, jako správně zvědavý rodič, chodím na besídky s nadšením, a kromě vystoupení samotného si užívám i všechny ostatní zmiňované aspekty.

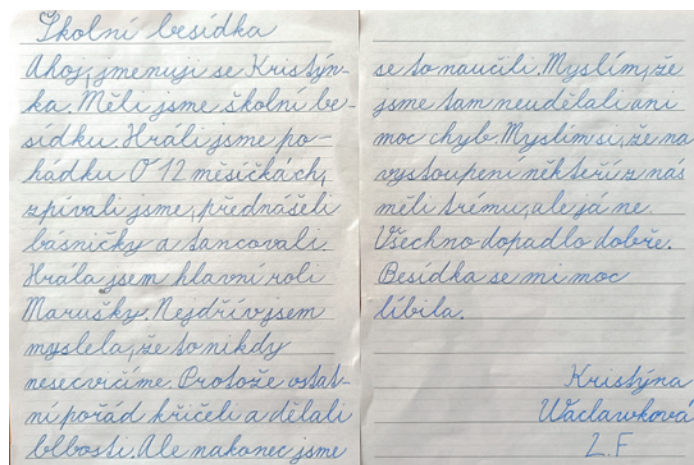
Třídní besídka 2.F v květnu 2023 byla ale obzvláště podařená. I přes spoustu absencí v předešlých týdnech se paní učitelce Ševčíkové a dětem podařilo navičít úžasné poutavé vystoupení. Kromě divadelního představení pohádky O dvanácti měsíčkách děti představily některé své mimoškolní aktivity jako taneční vystoupení nebo hru na hudební nástroje, pobavily rodiče povídáním vtipů, ale také nás všechny dojaly krásnými básničkami pro maminky a tatínky k příležitosti Dne matek a také otců. Uslazeným rodičům pak děti na závěr přinesly vyrobená přání, na kterých si daly velmi záležet, a která krásně odrážela jejich jedinečné dětské osobnosti.

Já jsem si besídku moc užila. Vnímala jsem, že byla nacvičená s plíí a velkým nasazením, ale i s láskou, humorem a jakousi lehkostí. Děti byly usměvavé, na některých nebyla vidět žádná tréma a zdálo se, že i oni si svá vystoupení užívají. Byly rády, že mohou rodičům ukázat, do čeho vložily v posledních týdnech energii a co je baví. Paní učitelka se tvářila spokojeně a působila dojmem, že i ona je na děti hrdá.

Ve třídě byla moc příjemná atmosféra. Představovala jsem si, že podobná nálada se tam jistě drží i během vyučování. Byl to pro všechny krásný zážitek.

Skvělé paní učitelce Ševčíkové i všem báječným dětem za tento zážitek moc děkuji.

Lucie Dostalíková (maminka Kristýnky Wacławkové)

Dar škole

Každý rok na podzim oslovujeme rodiče s žádostí o dobrovolný příspěvek jako dar škole na výdaje, které se nedají financovat z běžného rozpočtu školy. Tento dar rodiče škole poskytují na základě darovací smlouvy a je pouze na jejich uvážení, zda a jakou částkou přispějí. Do daru je možné přispět kdykoliv během školního roku, darovací smlouva je i ke stažení na webových stránkách školy. Každý takovýto dar je evidován a je s ním nakládáno podle platných účetních předpisů. Ze získaných prostředků se pak pořizují odměny žákům za účast v nejrůznějších soutěžích, doprava žáků na některé soutěže (především sportovní), vybavení školy, které nepatří mezi učební pomůcky, ale které slouží mnoha žákům ve škole – např. různé lavičky a odpočinkové prvky na chodbách, nebo se připívá na velké akce školy, jako je třeba rozloučení devětáček.

Prostředky, které v předcházejícím období nebyly vyčerpány z daru na ZŠ Čajkovského, byly použity především na vybavení některých tříd a na sportovní potřeby, podrobný přehled bude rodičům předložen na třídních schůzkách.

Přehled příspěvků vybraných v jednotlivých třídách se pravidelně předkládá rodičům na klasických třídních schůzkách, které se konají v listopadu a dubnu, případně je zájemcům na požádání předložen. Jsme si velice dobře vědomi, že ekonomická situace je pro mnoho rodin v současné době nelehká, že jejich vlastní rodinný rozpočet je často takový, že na některé věci je potřeba šetřit nebo je oželeť. O to více si vážíme všech vašich příspěvků, které v letošním školním roce na ZŠ Heyrovského dosáhly výše 137. 883,- Kč. Všem dárcům opravdu moc děkujeme! Kromě výše uvedeného bude letos část těchto příspěvků použita na grafické polepy velkých oken ve spojovacím koridoru a v hlavním vchodu.

Ludmila Balíková

Bláznivý poslední týden 1. E

Jako každý školní rok je poslední červnový týden plný mírného shonu, stresu, napětí, ale i těšení se na prázdniny a ze strany dětí i oddychu od „tvrdého“ učení. A tak jsem se rozhodla, že s letošními prvňáčky vpluji do prázdnin zvesela na vlně smíchu a zábavy.

Sice jsme ještě trénovali písmenka a škádli číselka, ale tak trochu ve znamení nějakého veselého tématu. Každý den měl jiný název – mimochodem, první den jsem vymyslela já, ale ty další si už navymýšlely děti samy.

A tak jsme se hned v pondělí sešli ve znamení pruhů a stolních her. Proužkované oblečení i proužkované plyšáky obývaly prostor třídy, kam až oko dohlédlo.... Ve slabikáři jsme rozdělovali text podle návodných otázek do barevných pruhů a barevným páskům se nevyhnuly ani sešity a výtvarná díla – majáky.

Velké úterý – tak to byla výzva... byla radost poslouchat děti, jak se o přestávkách domlouvají a navzájem radí, jak se obléknou do máminých velkých šatů (někteří zvažovali i podprsenku 😊), jak do školy dotáhnou toho největšího plyšáka na světě.... Korunu tomu dala jedna holčička, která se mě při těchto vzrušujících debatách zeptala: „A paní učitelko, a vy máte vůbec něco, co je vám velké??“ ... No nasucho jsem polkla, uvědomila jsem si tíživou pravdu reality, že mé tělíčko XXXXXXL plandavé oblečení těžko ve své skříni nalezne, ale v poslední sekundě jsem si vzpomněla na člena rodiny, který je postavou zdatného Yetyho, takže jsem oné holčičce přislíbila, že ji neklamou. Sranda nastala i tehdy, když se ode mne dověděli, že takto vymódění půjdeme i do knihovny na Brněnské! Pro stydlivější náтуры to byl trochu oříšek, ale nakonec je strhlo nadšení davu a byl na nás opravdu pohled k popukání! Nutno dodat, že lekce v knihovně se velice podařila a prázdninové čtení a nabídky knih pro děti na dny volna i lekce dramatické výchovy, do které jsem zapojila nebránící se paní knihovnici, se dětem moc líbily.

Mořská středa hýřila modrou barvou, rybami, žraloky, plastelínovými chobotničkami a povídáním o mořích, mušlích, také řekách, jezerech... Odvážná Kačka byla celý den v plavkách a nechyběly ani šnorchly a ploutve, dokonce i originál rybářský prut!!!

Největší show nastala ve čtvrtek – předposlední den školy – Den bláznivých účesů... Málokdo dokázal být vážný a nasmát se, když viděl prvňáčky přicházet do školy. Zase k nám všichni nakukovali (a to včetně učitelek, vychovatelek a dalších). Dokonce i krátkovlasí chlapci dokázali s pomocí rodičů upojit um a fantazii, aby názvu tohoto dne dostali. Tuto plejdu roztočivosti jsme si opět nemohli nechat jen sami pro sebe, a i z důvodu značně teplého počasí jsme se vydali k zmrzlinovému stánku u nedalekého supermarketu. Jasnou vítězkou jsem nebyla já, (ačkoli jsem v účesu udržela dost psacích potřeb, pravítko a nůžky 😊), ale jednoznačně Natálka, jejíž vlasy, jakožto nejmenovaný perlivý nápoj tmavé barvy, protékaly z lahve do děravého kelímku! Super kreace!

Celé tyto čtyři dny se dětem líbily, doufám, že jsem tímto moc nezatěžovala rodiče a tímto jim velice děkuji za spolupráci, ale to nadšení a jiskřičky v dětských očích.... To stálo za to!

Pátek už byl příslibem „normálního“ dne, kdy si děti slavnostně převzaly svá krásná vysvědčení a rozprchly se vstříc prázdninám...

třídní učitelka Olga Shaaban Zemčáková

Třidnictví

Třidnictví je být takovou školní mámou nebo tátou. Říkáte: moje třída, moje děti. Alespoň já to tak cítím. Školní mamkou jsem letos potřetí.

Poprvé jsem byla mámou fotbalovou, mé kopačkové rodičovství trvalo pět let. Specifikem fotbalových tříd je fakt, že jsou tam samí kluci. Jedinou jejich láskou je fotbal, ale s tím „kulatým nesmyslem“ to opravdu umí. Časem přijdete na to, že zvládnou i spoustu dalších věcí, že jsou šikovní, že se umí dobře učit, a hlavně že jsou bezva banda. Rozhodně se naučíte, jak správně napsat Paris Saint Germain. Rozhodně jsem ani po pěti letech nepochopila, co je to ten „ofsajd“. Opravdu se snažili mi to vysvětlit. Každému se občas do života nějaký ten ofsajd připele, měla jsem tedy pro ně pochopení v hodinách češtiny i výtvarky.

Mé druhé třidnictví bylo atletické, opět smečka energických malých blešek, pro které být chvíli v klidu nikdy netrvalo déle než 10 vteřin. Byli neuvěřitelně ukecaní, pořád. A když už myslíte, že nemůžete dál a házíte flintu do žita, najednou přijde překvapení. Ti neposední človičci začnou makat, soustředit se a dotáhnou celou akci „přijímačky“ do zdárného konce. Byli skvělá parta, kluci a holky dohromady – jeden za všechny a všichni za jednoho. Pokud jste hledali viníka nějakého průšvihů, a že jich bylo, neměli jste šanci. Nikdo nic neviděl, nikdo nic neslyšel. Při vzpomínce na lumpárny, které prováděli, už mívám úsměv na tváři.

Nyní jsem školní mámou potřetí, mám za sebou první rok v jazykové třídě. Jsou skvělí a máme spoustu společných zájmů. Chcete jít na výstavu? Super. Chcete se bavit o knížkách? Super. Potřebujete zvládnout ještě jedno pravopisné cvičení? Ne tak super, ale dají to, bez reptání. V této třídě je potřeba

být neustále ve střehu. Pokud něco přehlédnete, buďte si jisti, že to zjistí rychleji než vy. Jsou zvědaví, mají spoustu zajímavých zájmů a dokážou mě rozesmát. Moc se těším na naše další společné roky.

Třidnictví může být občas pořádná výzva, ale výzvám se má čelit, nejlépe s úsměvem. Heyrák je pestrý, žádný den není stejný, nikdy se nenudíte a nikdy nevíte, jaké překvapení na vás číhá za nejbližším rohem nebo lavicí. A když už se z „vašich“ dětí stanou téměř dospělí, rozumní lidé, se kterými se dá domluvit, své emoce mají více méně pod kontrolou a jejich názory se slučují s realitou, přichází čas loučení. Po těch čtyřech letech si na sebe docela zvyknete, přes všechny strasti se máte rádi a vzájemně si patříte do života. Nicméně přichází čas jít dál a čelit novým výzvám.

Jana Svobodová

Evropský parlament - zážitky z exkurze do Štrasburku

Nedávno jsem měl příležitost navštívit Štrasburk a podívat se do Evropského parlamentu. Můj táta, v rámci akce mladých nadšenců informatiky a výpočetní techniky s názvem DOJOCON, byl spolu s dalšími pedagogy a studenty pozván europoslancem Ludkem Niedermayerem. Měli jsme tu čest setkat se s ním i osobně. Rád nám věnoval svůj čas a odpovídal na naše otázky. Byl velmi vstřícný a sdělil nám mnoho zajímavých informací o EP a o jeho fungování.

Také jsme měli možnost navštívit jednací sál EP a zasedání europoslanců. Z tribuny pro návštěvníky jsme sledovali, jak poslanci diskutovali o různých tématech a hlasovali o důležitých záležitostech. Samozřejmě v různých jazycích. Poté jsme byli pozváni do parlamentária, kde proběhla prezentace projektů v rámci činnosti EP s nádhernou pohyblivou projekcí.

Viděli jsme i další prostory této velkolepé budovy. Projít se po chodbách, kde se scházejí poslanci z různých zemí, bylo opravdu zajímavé. Všude byly vidět různé vlajky a symboly, připomínající bohatství a rozmanitost evropských národů. A měli jsme i štěstí, protože jsme potkali předsedkyni EP Robertu Metsola, která se s námi ochotně vyfotila.

Pro všechny byla návštěva Štrasburku opravdu velkým zážitkem. Krásné prostředí a okolí tohoto historického města má své nezapomenutelné kouzlo.

Ondřej Babička, 8.B

Škola hrou

Když mi v březnu 2021, ještě za „hlubokého“ covidu, v poště přišel nenápadný e-mail, který oslovoval učitele se zájmem o spolupráci, chvíli jsem váhala. Do čeho se to vlastně chci pustit?

Jak to má být, nejprve jsem mrkla na stránky Zedy (zábavné edukativní aplikace) a udělala si „výzkum“. Nápad vytvořit pro děti hry, jejichž pomocí se budou učit, a ještě se rozpohybují, mě zaujal. Hlavou mi začaly vířit nápady. Pomalu, ale jistě se dalo do pohybu něco, co vyústilo nejen ve tvorbu edukačních her, ale dokonce si získalo svých 15 minut mediální slávy.

V duchu tradice Jana Amose Komenského, jehož Schola ludus (Škola hrou) dramatizovala náročné latinské texty, aby se žákům lépe učily, jsem se pustila do práce a začala přemýšlet nad vhodnými tématy a úkoly. Na podzim loňského školního roku jsme byli na Heyráku osloveni s žádostí o prezentaci Zedy, která své síly spojila s aplikací Glitr. Jednalo se o skutečnou a nefalšovanou tiskovou konferenci za účasti médií, která proběhla na konci listopadu 2022 a pak ještě jedna prezentace pro Českou televizi v březnu 2023. Jak se dá s aplikací pracovat, ukázala třída 6.B, která hrála hru pro rozvoj čtenářské a vizuální gramotnosti na školních tabletech. Jeden z tabletů pak svou obrazovku sdílel s velkým tabletem umístěným na čelní zdi třídy. Tak mohli všichni bez problémů sledovat, co se při hře děje. Děti byly báječné, zvládly hru, natáčení, focení i všetečné otázky reportérů. Zvládli jsme to i my dospělí, třeba byla překonána a díky stoprocentnímu nasazení se prezentace podařila na výbornou.

A protože se nám hraní her na Glitru líbilo, vytvořili jsme pro žáky 6. ročníku hru – Jardovu únikovku, v níž všetečný duch Jaroslava Heyrovského

Den Země v kvízové podobě

Den Země je svátek, který se slaví 22.dubna. A tak tomu bylo i na naší škole tento rok. Jelikož toto datum vyšlo na sobotu, rozhodli jsme se, že si dáme týdenní kvíz od pondělí do pátku. Žáci museli na chodbách školy najít dvanáct otázek a správně odpovědět nebo si jen tipnout. Otázky se týkaly ekologických problémů jako je zvyšování CO2 v ovzduší, nedostatek pitné vody, kácení deštných pralesů, zvyšování plastů na zemském povrchu, plýtvání jídlem apod. a u toho se měli žáci zamyslet, co sami mohou změnit. Navíc v pátek měli dojít v přidělené barvě a to buď červené, žluté, zelené, modré nebo černé. Tyto barvy se objevují na olympijské vlajce (naše škola je totiž škola v pohybu), kde jsou propojeny a znázorňují světové kontinenty. A i tak by měly být kontinenty propojeny a spolupracovat, aby svět byl aspoň trochu jednotný a naše planeta vydržela ještě dlouho a dlouho. Z vítězství v kvízu se radovala třída 6.C. Kromě kvízových otázek oslavili naši Zemi všichni zúčastnění nádhernými básničkami.

Ukázky básniček:

KRÁSNÁ ZEMĚ
VŠECHNO TO, CO DĚLÁŠ PRO MĚ,
JE OD TEBE KRÁSNÉ ZEMĚ.
VŠE HEZKÉ TI OPLATÍM,
HLAVNĚ AŽ TĚ NEZTRATÍM.

CHUDÁK ZEMĚ
ZEMĚ JE JEN JEDINÁ,
JE ZNAČNĚ PONIČENÁ.
KDO JI TAKHLE ZNETVOŘIL?
KAŽDÝ ČLOVĚK, KDO TU ŽIL.

ZEMĚ
KDYSI DÁVNO SE TVRDILO,
ŽE JE ZEMĚ PLACATÁ,
TEĎ UŽ ALE VŠICHNI VÍ,
ŽE JE PŘECE KULATÁ.
NAŠE ZEMĚ TA SE TOČÍ,
I KDYŽ NEMÁ NOŽKY,
Z VESELA SI NEPOSKOČÍ,
SCHODILA BY HVĚZDY.
NAŠE MILÁ ZEMIČKO
PŘEJEME TI ZDRAVÍČKO.

MUSÍME SE ZAČÍT ZAJÍMAT,
JAK JI DÁT DO POŘÁDKU.
ABY NÁM SKLIZEŇ MOHLA DÁT,
AŽ NEMÁME Z NÍ SKLÁDKU.
RADŠÍ SE SVEZ NA KOLE
A NEPLÝTVEJ BENZÍNEM,
AŽ MÁME ZAS ÚRODNÉ POLE
A POD NOHAMA PEVNOU ZEM.

Všem děkujeme za účast na oslavě naší planety.

Daniela Čechová

zamyká děti ve třídách, žáci mohou prolomit jeho kouzlo jen pomocí hesla získaného na základě indicí. Ty se jim zobrazí vždy po splnění úkolů jedné z mnoha výzev obsažených ve hře.

Věřím, že ve tvorbě edukačních her budeme pokračovat, a děti tak výuka bude zase o něco víc bavit.

Jana Svobodová

Hurá do Španělska!

Konečně zase můžeme vyjet do zahraničí a hned jsme toho také využili. Španělštináři 8. a 9. ročníku nasadili do autobusu a vydali se na dalekou cestu směr Barcelona. Cesta to byla vskutku dlouhá, ale stála za to. Cílem naší cesty bylo přímořské městečko Calella, které leží na pobřeží Costa Brava. Pláž jsme měli 10 min. od hotelu, takže k moři to bylo jen kousek. Kromě koupání v moři mnozí využili i hotelový bazén.

Tři dny po sobě naši žáci docházeli do jazykové školy, kde na ně už čekali rodilí španělští lektori. Zpočátku jsme měli z výuky obavy, ale brzy se ukázalo, že to bude zábava. Každý den jsme se po výuce vydali naším autobusem na nějaký výlet. Hned první den to byla návštěva Parku Güell v Barceloně. Antoni Gaudí vymyslel opravdu velkolepé dílo, kde je nádherně vidět jeho inspirace přírodou. Prošli jsme si podstatnou část parku, udělali spoustu fotografií a z vyhlídkové terasy jsme měli Barcelonu jako na dlani.

Další den jsme zavítali do starobylé Girony. Prošli jsme se po městských hradbách včetně všech věží a podívali jsme se do katedrály, která ukrývá vzácný gobelín Stvoření světa. Třetí den patřil výletu do Tossa de Mar, kde na nás čekaly dvě výletní lodičky. Vydali jsme se na nich podél pobřeží, abychom viděli krásná skaliska a jeskyňky. Do dvou jeskyní jsme i zajeli a pozorovali rybičky, které podplouvaly pod námi. Po návratu na pevninu jsme si městečko prošli a mohli ho obdivovat z výšky tamního majáku.

Poslední den našeho pobytu ve Španělsku patřil Barceloně. Sagrada Familia je úžasná, i když stále nedostavěná. Kde na tom ten Gaudí byl? Něco tak monumentálního a promyšleného do posledního detailu! I jeho další stavby, Casa Batlló, Casa Milá, ... to vše jsme viděli na vlastní oči! Kromě toho jsme si prošli i historické jádro Barcelony – Gotickou čtvrť. Co by to bylo za návštěvu Barcelony, kdybychom nezavítali na ulici La Rambla. Tam jsme viděli tržiště La Boqueria plné dobrot, pouliční umělce, spoustu stánků se suvenýry a nelegální prodejce zboží, kteří pchali hned, jak se objevila policejní hlídka. Tato ulice je zakončena sochou Kryštofa Kolumba, který stojí u moře. Tady jsme se rozdělili na dvě skupiny. Jedna skupina šla trávit zbytek dne na pláž a ta druhá, tvořená nadšenci fotbalu, jela metrem na Camp Nou. Stadion byl zrovna uzavřen, ale fun shop potěšil. Chlapci si nakoupili dresy Barci a zhlédli stadion aspoň zvenku.

Navečer jsme usedli do autobusu a vydali se opět na dalekou cestu domů. Byli jsme plni dojmů, zážitků, zkušeností a nových poznatků. Vzpomínali jsme na všechna ta krásná místa, která jsme společně navštívili. Nezapomeneme ani na dobroty, které jsme mohli každý den ochutnat při snídani a večeři na hotelu nebo si koupit během dne. Mnozí z nás ochutnali churros con chocolate, paellu či flan. Díky paní průvodkyni jsme se dozvěděli spoustu informací o historii, geografii, zvycích, španělské kuchyni a mnoho dalšího.

Sečteno a podtrženo, výlet to byl vydařený, počasí vyšlo, vše plánované bylo splněno a budeme na tento týden dlouho vzpomínat.

Kateřina Malinová

Citytrip nach Wien

Pro některé z nás to byla cesta do neznáma. Nikdy jsme tam nebyli a pokud ano, tak jsme určitě neviděli to, co nám nabídl tento školní výlet. Jeden školní rok opět končí a ten nový brzy zase začne. Máme za sebou náročné období, protože jsme všichni bojovali o přijetí na střední školy a teď přichází čas výletů a poznávání nových možností.

V rámci němčiny jsme dostali příležitost vycestovat do města, které není daleko, ale i tak je úplně jiné. Energie, která tady je, se dá těžko popsat. Snad je to právě tím, že tu stále vnímáte ducha habsburské monarchie, procházíte ulicemi, kterými se kdysi procházeli významné osobnosti. K celkovému dojmu přispívá úžasná atmosféra, která se pojí s krásnou kulturou a historií. Není se čemu divit, že Vídeň patří k nejoblíbenějším městům Evropy. Památky, které jsme měli možnost navštívit nás vrátily o několik století zpět. Musíme konstatovat, že impérium Rakouska-Uherska je prostě úchvatné a úplně nás pohltilo.

A teď zpět k našemu programu. Největší vzpomínky zůstávají v našich paměti. To, že jsme byli super skupina 80-ti žáků si asi ani nedovedete představit. Cestovali jsme dvoupatrovým autobusem a zážitky byly nepopsatelné. I ubytování bylo fajn, a hlavně sdílení všech prožitků se spolužáky.

A co jsme vlastně viděli? Všechny skvosty, jak kulturní, tak architektonické. Stephansdom byl naší první zastávkou. Na 137 metrovou věž jsme vyjeli výtahem a prohlédli jsme si celou Vídeň z výšky. Škoda, že nám počasí moc neprálo a viditelnost nebyla úplně nejlepší, ale i tak to mělo obrovské kouzlo. Další zastávka patřila vzpomínce na císařovnu Sisi. Vstoupili jsme do muzea a dozvěděli se spoustu zajímavostí o této krásné císařovně. Při prohlídce jsme procvičovali naše tři jazyky (němčinu, angličtinu a češtinu). Vše bylo jednoduše a výstižně popsáno. Další památky jsme si prohlédli procházkou přes centrum. Viděli jsme například Hofburg, španělskou dvorní jezdeckou školu, Albertinu, Rathaus (radnici), Burgtheater, Karlskirche, Naturhistorischesmuseum, Ringstrasse, Mariahilferstrasse. To vše jsme stihli za jeden den i s osobním volnem, které jsme využili k nákupům suvenýrů a dobrého jídla.

Druhý den jsme se vydali k letnímu sídlu Habsburků, a to přímo do Schönbrunnu. Prohlídka zámku byla nepopsatelná a jen málo kdo vyhodnotil, že by se mu tento zámek nelíbil. A na závěr jsme navštívili ZOO. Všichni jsme viděli „Pandu“ a to jsme považovali za velký úspěch tohoto závěrečného dobrodružství.

Co napsat na závěr? Byl to úžasný dvoudenní výlet plný srandy, zážitků, zkušeností a vzpomínek, které si uchováme. Prostě jednoduše řečeno bylo to skvělé moc děkujeme Deutschlehrerinnen.

Žáci 9. ročníku

Jak jsme skládali Cambridgeské zkoušky

Příprava na Cambridgeské zkoušky byla dlouhá cesta.

Celkově jsme se na ty zkoušky intenzivně připravovali celý rok. Každou středu vstávat na nultou hodinu byl zážitek, ale nakonec se to vyplatilo. Já bych moc chtěla poděkovat paním učitelkám, které vyučují angličtinu, obzvláště paní učitelce Haně Della Santě a paní učitelce Kristýně Axmanové, že měly ty nervy a chuť nám pomáhat k úspěšnému složení Petů a Ketů.

Jak už jsem říkala, příprava byla náročná. Obnášelo to spousty papírů, cvičení, vystoupit z komfortní zóny a naučit se mluvit před lidmi anglicky a každý den si obohacovat slovní zásobu o nová slovíčka. Co vám povím, po ten rok pomalu neexistovalo, abych se dívala na film či seriál v českém dabingu, vždycky jen v angličtině. Ale to všechno nám pomohlo dosáhnout jisté úrovně a stálo to za to.

Ten den, kdy jsme zkoušky skládali, uběhl za mě rychle. Celková část psaní, čtení a poslouchání budila respekt, ale štěstí přálo připraveným. Další část, která se skládala z mluvení i přes nervozitu proběhla rychleji, než jsem čekala. Sedla jsem si na židli, pozdravila paní za stolem anglicky, odpověděla jsem jí na pár otázek, popsala obrázek a z ničeho nic se ozvalo: „Thank you, that is all.“ A byl konec. Zkoušky za námi. A že to nakonec dopadlo velmi úspěšně.

Takže i když to stojí peníze a čas, tak se to vyplatilo. Jděte do toho taky!

Natálie Coufalová, 9.B

8.B a náš školní rok v kostce

Takhle to v září začalo.....

.....a takhle jsme v červnu končili.

A mezitím bylo mnoho učení, vypracovaných úkolů, projektů, písemek, ale také legrace, sportovních a kulturních akcí, výletů. Rozhodně jsme se nenudili!

Úvaha: Co ze mě bude?

Od malička mám sen stát se fotbalistou. Ale je těžké předpovědět, jestli mě to užití. Proto musím mít otevřená zadní vrátka. Za rok píšu přijímačky a je nejvyšší čas se rozhodnout, jakou práci bych chtěl dělat, a už musím vědět, na jakou školu budu dávat přihlášku.

Když nad tím tak přemýšlím, chtěl bych celý život hrát fotbal. Ale i kdybych hrál fotbal bez jakýchkoliv překážek, stejně mě to neuživí na celý život, protože fotbalová kariéra trvá do 40 let, takže si musím najít něco na zbytek života.

Kdyby moje fotbalová kariéra nevyšla, chtěl bych být trenérem. Jedním z důvodů, proč bych mohl skončit, je zranění nebo pokles výkonnosti. Jako trenéra by mě bavilo vymýšlet taktické přípravy nebo vymýšlet a ukazovat nová cvičení ke zdokonalování herního výkonu. Nejvíce bych chtěl trénovat muže, protože se nemusíme zabývat věcmi z mladších kategorií. Takže máme více času na taktické přípravy. Znovu bych měl tu možnost vstoupit se do hráče a skoro hrát znovu fotbal. U mladších kategorií se trénují úplně základy fotbalu, což bych dělat nechtěl. Ale na druhou stranu u mladších kategorií jde vidět pokrok více než u mužů. A trenér z toho má větší radost, když dají první gól, vyhraji zápas nebo turnaj.

Takže jsem došel k závěru, že ze všeho nejvíc bych chtěl být fotbalistou a po konci kariéry bych trénoval muže.

Tomáš Hilbert, 8.D

6.E - Bajky s ilustracemi

Děti v 6. E jsou tvořivé a hravé, a tak není divu, že zvládly nejen napsat pěkné bajky, ale doprovodily je i povedenými obrázky. Posuďte sami.

Bajka o mýchovi a včelce

Jednoho dne včelka letěla na louku nasbírat pyl z pampelišek. Byla spokojená, že je krásně. Sbírala pyl a najednou slyší medvědí bručení za zády: „Já mám hlad!“ Včelka se medvěda překvapeně zeptala: „Co tady, medvěde, děláš? Proč si něco neulovíš v lese?“ A na to medvěd včelce odpověděl: „Já jsem mēda Mlsánek, mám rád medík.“ „Tak na co čekáš, Mlsánku? Vždyť víš, že bez práce nejsou koláče!“ vyběhla ho včelka, aby jí medvěd pomohl se sběrem pylu. A tak medvěd začal trhat pampelišky a včelka z jejich medu vyráběla med. Bylo ho spousty a Mlsánek byl šťastný. Poděkoval včelce a včelka byla ráda, že si našla parťáka na pomoc. „Tak já zase někdy přijdu,“ řekl medvěd včelce, která se taky těšila na další setkání.

Anička S. (6. E)

Míša B., Kája K., Anička S., 6. E

Bajka o bručounovi

Hluboko v lese žil zajíc ve skromném příbytku. Kousek od něho bydlel jeho kamarád medvěd, který byl ale pěkný bručoun. Jednoho dne měl medvěd narozeniny a zajíc svému kamarádovi chtěl dát něco, co má sám moc rád. Proto mu přinesl košík plný mrkve. Medvěd ale nebyl vůbec rád a skoro zuřil: „Zajíci, proč mi dáváš mrkev? Tu já přece nejím. Mám rád med!“ Zajíc se omluvil a smutně odešel. Medvěd se pustil do svého medu, a i když měl svoje velké zásoby, brzy mu med došel. Měl hrozný hlad a tu si vzpomněl na mrkev od zajíce, kterou vztekle hodil do sklepa a nechal ji tam. Teď, když měl hlad, se mu opravdu hodila. Snědl ji všechnu do posledního kousíčku. Uvědomil si, jak zle se ke svému kamarádovi zajíci zachoval a pospíchal se mu omluvit.

Anička S. (6. E)

Ondra T., 6. E

Děkuji Heyráku!

Mám pocit, jako kdyby mi včera bylo 6 let a já šla do 1. třídy. Jenže teď mi je 13 let, chodím do 7. třídy a budu odcházet na Slovanské gymnázium. Moc bych chtěla poděkovat všem učitelům, kteří mě vyučovali, mojí třídní paní učitelce Mgr. Janě Novákové, ale hlavně mojí třídě, 7. A roku 2022/23. Bylo hrozně prima vás všechny poznat. Jsem hrozně ráda za úžasný lyžák, soustředění a další výlety. Budete mi chybět.

Nella Blažková, 7. A 2022/23

Uhodneš, kdo psal tyto inzeráty?

1. Nabízím na prodej svoji ševcovnu kvůli neshodám s panem knížetem.
Zn. Cena dohodou, možnost zaplatit i časem stráveným kácením vysokých dubů a buků před mojí jeskyní.
2. Prodávám starou chalupu v lese s tvorbou perníčků.
Zn. Děti mě nebaví.
3. Nabízím nešikovného Anděla.
Zn. Prodám i s křídly.
4. Hledám kvalitní stroj na mlhu.
Zn. Za rákosím.
5. Mám na prodej jednokolku, spadl jsem při rozhazování listů s pohádkami.
Zn. Při nákupu v hotovosti přidám zdarma papírovou čepici.
6. Ředitel školy hledá mladíka na úklid dívčích záchodů.
Vyžaduje se základní znalost kouzel.
Zn. Přívětivá společnost ducha zajištěna.
7. Výhodně nabízím žlutou houbu žijící pod mořem.
Zn. Chutný ananas.
8. Prodávám dort.
Zn. Pozor! Vařili mazlíčci.
9. Daruji zlatý starožitný prsten.
Zn. Zatím má o něj zájem pouze Glum.
10. Koupím dopravní prostředek k návratu domů.
Zn. Planetka B 612.

Inzeráty vytvořili žáci 8.B

Správné odpovědi:

1. Rumcajs, 2. Ježibaba z Perníkové chaloupky, 3. čert z Anděla Páně,
4. Rákosníček, 5. Večerníček, 6. Harry Potter, 7. Spongebob,
8. Pejsek a kočička, 9. Frodo Pytlík z Pána prstenu, 10. Malý princ

Přijít na novou školu, a ještě k tomu v průběhu školního roku, to není nikdy jednoduché. O to větší je radost, když se vám v nové třídě líbí 😊

Když jsem na školu přišla, byla jsem trochu nervózní, ale brzy jsem si zvykla. Nejvíce jsem si oblíbila hodiny cizích jazyků, kde jsme se učili angličtinu a němčinu. Učitelé tam byli super a vždycky nás dokázali motivovat a podpořit. Nezapomenu na školní výlety, exkurze, a na jiné další akce. Když jsme jeli buď po České republice nebo třeba jen do Vídně, vždy jsme si to náramně užili. Také nemůžeme zapomenout na hlášky a vtipky, které se každou chvíli mezi námi vyskytovaly. V naší třídě jsme se sobě dokázali zasmát a nikdo to nebral s urážkou. Dokonce i naši učitelé kolikrát vyslovili takové hlášky, že se nešlo zastavit smát.

I když byl začátek školního roku trochu těžký, nakonec jsem si na škole našla své místo. Mně teď již zbývá jen poděkovat. Poděkovat zejména všem učitelům, kteří nás připravovali nejen na pubertu, ale i na budoucí studia na středních školách. Děkuji Heyráku za takovou zkušenost na této škole, moc jsem si to tam užila a budu na to určitě ráda vzpomínat!

Ali, 9.B

Přechod na 2. stupeň má svoje nesporné plusy i minusy. Letos se o tom přesvědčili i žáci 6. E. Učili se, přemýšleli, vytvářeli, spolupracovali, ale samozřejmě se u toho všeho i dobře bavili nejen ve školních lavicích, ale i mimo budovu školy. A budoucím šestákům vzkazují: „Zvládnete to taky!“

První rok v kopačkách

Když člověk přijde na Heyrák, první, co spatří, jsou všudypřítomné poháry a odkazy na sport. Odkazy na atlety, ale především na fotbalisty a na fotbal samotný. To jsem nepřehlédla ani já, když jsem, před téměř šesti lety, poprvé vkročila na půdu školy, jakožto čerstvá absolventka filozofické fakulty.

Fotbal jako takový mi nikdy nepřipadal zajímavý, a tak jsem si říkala, že jsem sama zvědavá, co budu dělat na škole, která tímto sportem žije. No a na Heyráku, ať chcete, nebo ne, se toho tak nějak přirozeně stanete součástí.

A letos v září, po pěti letech na škole, jsem se heyráckého fotbalového života stala součástí více, než jsem kdy čekala. Dostala jsem jako třídní 6.D, malé kopačky. Jakmile jsem to zjistila, měla jsem řadu prazvláštních pocitů a mezi nimi byly zvědavost, ale i nejistota. Jak mám zrovna já zvládnout třídu plnou kluků, kteří milují fotbal, když já si při posledním pokusu o kopání do míče vyhodila koleno? Teď už díky bohu můžu říct, že to bylo mnohem lepší než mé sportovní pokusy.

Kopačky jsou u nás ve škole známé tím, že je to dost živá a hlučná banda, která ale umí skvěle držet pospolu, a když se borci pro něco nadchnou, vždy to s velkou grácií dokážou dotáhnout do konce. A takhle bych popsala i své kluky.

Po celém tom společném roce jsem moc ráda, že mě tahle banda přijímala mezi sebe a že jsem s nimi mohla zažít jak originální chvíle v hodinách, které někdy daly zabrat mé naskakující žile na čele, tak jejich fandění na fotbale, jenž mi vzalo slova a ukázalo mi moji třídu v jejich živlu.

Svůj první rok v kopačkách jsem prožila asi jako každý začínající sportovec. Často to bylo náročné, ale musím přiznat, že jsem si při této výzvě užila i spoustu skvělých chvil a kopec zábavy. No a teď jsem už jen zvědavá, co nám přinesou další společné roky!

Kristina Heklová

Líčení: Fotbalový míč

Jednoho dne jsem byl vyroben v nějaké továrně. Byly nás tam spousty. Všichni jsme vypadali úplně stejně. Kulatí, celý bílí s modrými hvězdičkami jako nebe. Z továrny nás odvezli rovnou do obchodů, kde si nás kupovali trenéři, děti a rodiny zaujaté fotbalem.

Jen jsem si tam tak ležel, když si mě a spoustu mých přátel vzal nějaký fotbalový trenér. Když se ho paní prodavačka zeptala: „Na co tolik míčů?“ Trenér odvětil, že budeme zápasové míče.

Jakmile si nás trenér přivezl do zápasového centra svého týmu, učili jsme vlnit klobás, piva a čerstvé trávy. Za chvíli jsme zaslechli rozbouřené fanoušky a jejich řev a pískání. Když jsme se rozkoukali, uvědomili jsme si, že se s námi bude hrát fotbalový zápas! A já jsem byl ten míč, se kterým se začínalo!

Když jsem tam tak stál na podstavci, uslyšel jsem klapání kopaček o beton. Z kabiny vycházeli hráči a rozhodčí. Začala hrát nástupová hudba a oba týmy začaly nastupovat na hřiště. Rozhodčí mě vzal do svých zpocených rukou a položil mne na kruh. Byl jsem velice zmatený, když si o mě začali hráči házet mincí. Vyhrál mě modrý tým, postavili mě na kruhový puntík a čekali na hvizd rozhodčího. Zazněl hvizd a začal zápas. Prvních 10 minut si se mnou jen tak pohrával a držel mě modrý tým. Krásně jsem se kutálel na zelené trávě. Červený tým mě získal na šestnáctce modrého týmu a bum! Pomalu jsem letěl vzduchem a proletěl jsem brankáři modrého týmu mezi rukama. Když jsem proklouzl mezi jeho rukama jako nůž máslem, zaslechl jsem šustění sítě a hukot fanoušků, všude se ozýval řev, radost a pískání. Zatímco mě modrý tým odnášel na půlku, učil jsem závan kouře. Červení fanoušci použili pyro. Začali ho házet na hřiště a na chvíli se náš zápas přerušil. Na mě se ale zapomnělo, stál jsem tam sám při závanu kouře, sám jako nějaký samotářské zvíře. Do poločasu zbývalo asi 15 minut. Jakmile zase začala hra po pětiminutovém přerušení kvůli pyru, už jsem se tam jen tak kutálel, létal a běhal pod nohama hráčů. Po poločase už mě nepoužili, ale použili někoho z mých přátel, sledoval jsem zápas za lajnou. Sledoval jsem bedlivě dění na hřišti a 10 minut před koncem si jeden hráč modrého týmu vzal míč na polovině a proklíčkoval celé hřiště. Zasekl míč před gólmánem a dal gól do prázdné brány.

Zápas skončil 1:1. A já už si nikdy nezahrál. Do konce svého života jsem byl zavřený ve sklepe. V úplné tmě. Navždy...

Adam Kubeš, 8.D

Chemická olympiáda

V únoru jsem se zúčastnila školního kola chemické olympiády se svou spolužačkou Terezií Kozelkovou. Obě jsme postoupily do okresního kola, které se konalo v březnu ve Šternberku a bylo zaměřeno na sloučeniny dusíku a důkaz bílkovin v potravinách. Toto kolo se skládalo z teoretické a praktické části. Obě jsme získaly nadpoloviční počet bodů, takže jsme se staly úspěšnými řešiteli. Tohoto kola se účastnilo celkem šestnáct soutěžících, především z nižších gymnázií, a proto mě překvapilo, že jsem se umístila na 6. místě a postoupila do krajského kola.

Krajské kolo se konalo na Slovanském gymnáziu v Olomouci a postoupila jsem ze školy jenom já, Terka se bohužel neprobojovala. Když jsme napsali teoretickou část, tak byla pauza na jídlo. Po jídle nás zavedli do laboratoří, kde jsme prováděli praktickou část kola. Čekalo nás dlouhé čekání na výsledky. Chvilí před vyhlášením za mnou přišla paní učitelka Silvie Svobodová a řekla: „Moc si mě potěšila.“ Já jsem se zarazila. Přišlo na řadu vyhlásování a já byla nedeckává. Pořád vyhlášovali a mé jméno pořád nezmínili. Zmínili ho až na konec, což znamenalo, že jsem se umístila na prvním místě. Byla jsem nadšená, ale přišlo mi to podezřelé, že to není možné, prostě překvapení. I paní učitelka byla ráda. Vlastně díky moc, bez ní bych to nedokázala. Škoda, že další kolo už není, ale pozvali mě na soustředění nejlepších chemiků ČR v Běstvině, kterého se ráda zúčastním.

Lucie Šilbertová, 9.B

Sen každého učitele

Sen každého učitele je najít mezi svými žáky svého budoucího nástupce, a právě v závěrečné hodině chemie ve třídě 9.B se tato představa stala skutečností. Žáci předvedli své závěrečné práce na téma derivátů uhlovodíků, konkrétně alkoholů a karboxylových kyselin, a také se seznámili se základy biochemie, jako jsou cukry, tuky a bílkoviny. Vytvořené plakáty, které obsahovaly informace o těchto látkách, budou použity na výzdobu chodby a učebny chemie.

Žákyně, které navštěvovaly chemický kroužek, se rozhodly zpestřit svou prezentaci chemickými pokusy, které pilně natrénovaly. Jedním z těchto pokusů byl hořící kapesník v 60% roztoku ethanolu a druhým pokusem byla chemická sopka, která vznikla při reakci mezi glycerolem a manganistanem draselným. Tyto pokusy nejenže obohatily prezentaci, ale také upoutaly pozornost a zaujaly žáky.

Doufám, že jim jejich zápal pro chemii vydrží a že se studiu chemie budou třeba věnovat i na vysoké škole, abych měla jednou komu předat pomyslné chemické žezlo na naší škole.

Silvie Svobodová

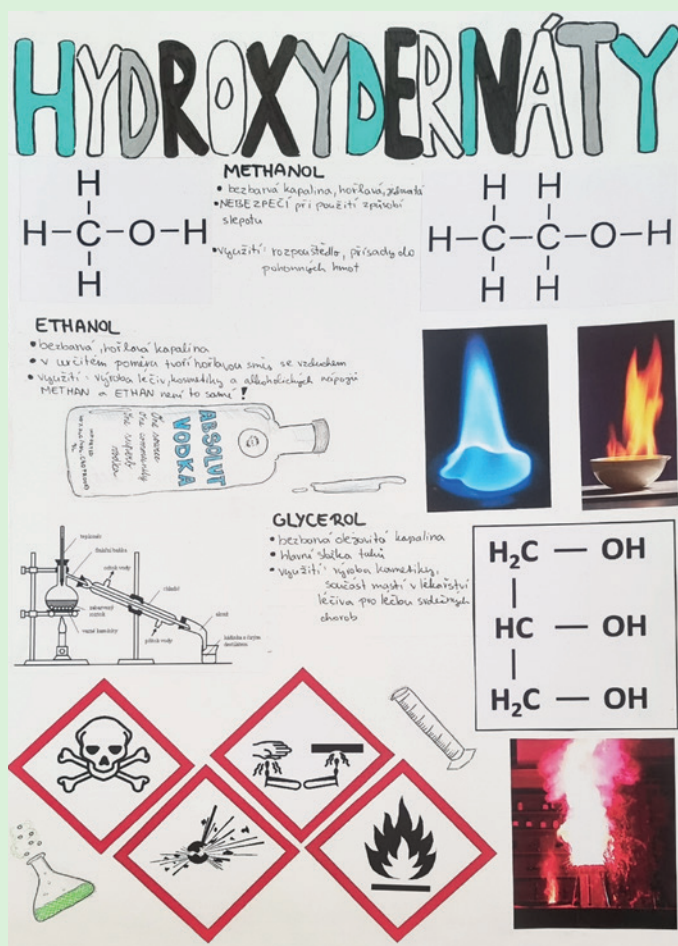

Chemický kroužek

Tento školní rok jsem se svými spolužačkami zapojila do chemického kroužku, který vedla paní učitelka Silvie Svobodová. Díky jejímu vedení jsme měli možnost provádět různé zajímavé pokusy a objevovat fascinující svět chemie. Naučily jsme se například vytvářet sloní pastu. Také jsme se seznámily s tajemstvím faraónových hadů. Dalším zajímavým pokusem bylo zapálení sněhu, kdy jsme využily reakci karbidu vápenatého. Vyzkoušely jsme i elektrolýzu roztoku jodidu draselného. V rámci chemického kroužku jsme se však neomezovaly pouze na praktické pokusy. Paní učitelka Svobodová se s námi věnovala také teoretickým základům chemie a umožnila nám tak proniknout do tajů složitějších chemických reakcí. Díky tomu jsme byly připravené na chemické soutěže, které jsme se rozhodly absolvovat. Vyzkoušely jsme si účast na prestižních akcích, jako je „Chemická olympiáda“ a „Hledáme nejlepšího Mladého chemika ČR“.

Chemický kroužek se stal pro mě místem, kde jsem mohla propojit teoretické znalosti s praktickými dovednostmi a prohloubit svou vášň pro chemii.

Lucie Šilbertová, 9.B

Školní rok 2022 – 2023 s 9.B

1. září jsme se po prázdninách všichni sešli v naší třídě 220 a pak už to jelo. Než jsme se stačili nadechnout, byly Vánoce a už se uzavíralo pololetí. Kromě pravidelného rozvrhu jsme absolvovali i nespočet hodin přípravy na přijímací zkoušky, příprav na mezinárodní zkoušky z angličtiny, potom i vlastní zkoušky z angličtiny, chemické soutěže, olympiády a spoustu dalšího. A měli jsme hlavy jak melouny, protože nás k tomu všemu čekal výběr střední školy a pořád nám říkali, že teď se musíme snažit, hlavně se učit, a že za chvíli budou ty přijímačky... Bylo to strašné.

No a pak se konaly přijímačky a po nich jsme najednou mohli dýchat – už jsme jen čekali na výsledky. Ve škole jsme měli volnější, konec roku byl na dohled a nás čekaly jen samé příjemné věci – výlet do Prahy, výlet „za kravami“ na Doubravský dvůr, výlet do zoo Lešná, zájezd do Vídně a hlavně výlet do Londýna. A už tu byl konec roku – závěrečné vystoupení v atriu a pak už jen vysvědčení. A to bylo krásné, protože jsme ho dostávali v kapli Božího těla v Konviktu – bylo to slavnostní a i jsme si poplakali, protože to byla poslední společná akce naší třídy. Od teď už nejsme třída 9.B, ale žáci spousty jiných tříd a jiných škol. Jsou z nás budoucí školští studenti, od září zasedneme v jiných lavicích a začneme se pomalu připravovat na maturitu. Náš Heyrák nám už zůstane pouze ve vzpomínkách.

Heyráku – děkujeme 😊

9.B

9.A na cestách

V letošním školním roce jsme měli velké štěstí a se školou jsme procestovali hned několik zemí Evropy.

Nejdříve měli možnost všichni ti, kteří se učili španělský jazyk, navštívit Barcelonu a její blízké okolí. Viděli jsme nejen krásy tohoto regionu, ale měli jsme i jedinečnou možnost vyzkoušet naše znalosti španělského jazyka při hodinách s rodilými mluvčími. Děkujeme paní učitelce Malinové, která pro nás tento zájezd zorganizovala!

Další výlet, tentokrát dvoudenní, směřoval do rakouského hlavního města Vídeň. Počasí se sice první den nevydařilo, ale i tak jsme si užili např. vídeňskou dominantu Stephansdom, navštívili jsme Muzeum císařovny Sissi, Přírodovědné muzeum a zvládli jsme i nákupy. Druhý den nás čekal Schönbrunn, který jsme měli možnost projít nejen zvenku, ale i zevnitř. Nechyběla samozřejmě ani návštěva nejstarší zoo na světě. Celý výlet jsme si moc užili a děkujeme paním učitelkám Reichové a Dzurjanikové za tuto příležitost.

Nejdelší výlet nás ale teprve čekal. Dne 12.6.2023 jsme třídy 9. A, 9. B a 9. E vyjely autobusem do Londýna. Cesta byla dlouhá a únavná, ale za pobyt v Londýně to stálo! Přes kanál La Manche jsme jeli trajektem z francouzského přístavu Calaise do Doveru, kde jsme mohli spatřit hned první krásu Velké Británie, a to byly doverské útesy. Do Londýna jsme přijeli po 24 hodinách. Vystoupili jsme v Greenwich, odkud jsme jeli lodí k St Paul's Cathedral. Tam jsme sice museli zdolat 528 schodů, ale za odměnu nás čekal krásný výhled na Londýn. Večer jsme byli rozděleni do anglických rodin. Poznali jsme, jak žijí v Anglii, a ochutnali jsme jejich jídla. Měli jsme tak příležitost procvičit si i naši angličtinu.

V následujících dnech jsme měli možnost vidět i jiná města, jako je třeba Brighton, Cambridge a Windsor. Ve Windsoru jsme navštívili královskou rezidenci Windsor Castle, kde byla vyvěšena královská standarta, což znamenalo, že tam zrovna pobýval král Karel III. V sobotu 17.6.2023 nás čekala celodenní pěší prohlídka Londýna. Navštívili jsme například London Eye, Westminsterské opatství, Big Ben, Čínskou čtvrť Soho a další.... Největší zážitek byla návštěva Buckinghamského paláce, kde zrovna probíhala oslava narozenin krále, takže jsme viděli na balkoně celou královskou rodinu. A to nebylo vše! Když jsme odcházeli, král

kolem nás ještě projížděl autem. Byl to skvělý a nezapomenutelný zážitek! Všichni jsme si výlet do Londýna moc užili a dovezli si nejen různé suvenýry, ale i skvělé vzpomínky.

Abychom nezanedbávali naši republiku, vyrazili jsme na třídní výlet do Jeseníků na Šerák. Celý výstup na tuto 1351 metrů vysokou horu jsme zvládli pěšky a udělali jsme si i drobnou odbočku na Kepník, ze kterého byl moc hezký výhled např. i na Praděd. Protože jsme zdatní turisté, zpáteční cestu jsme si zpestřili Obřími skálami, které jsme bez problémů pokořili. Ušli jsme přibližně 16 km, všechny nás bolely nohy, ale i tak děkujeme paní učitelce Frýbortové a Reichové, že nás tam vzali.

Všechny tyto výlety byly úžasné a jsme moc rádi, že nám je naše základní škola umožnila!

Dominika Ludvíková, Sabča Opletalová, Honza Broda

Jaká byla 9.A?

Přišli na 2. stupeň Heyráku s nadšením a odhodláním věnovat se sportu. A šlo jim to, trenéři si je nemohli vynachválit! První tradiční předvánoční přehazovanou s přehledem vyhráli a na atletických závodech se jich všichni báli. Kromě atletiky se věnovali všem možným sportům – hokeji, fotbalu, gymnastice, baletu, tanci, judu, trampolínám... Ze školy rovnou na trénink, ale i tak se většinou snažili o poctivou přípravu do školy.

Krátce po pololetí však přišla změna největší v podobě nepříjemného koronaviru, a všechno bylo jinak. Po návratu do škol se mnohým už bohužel nepodařilo dostat do tempa před pandemií, ale i tak zůstali sportovci alespoň duší, když ne tělem. Dokázali to například při dvoudenním pobytu v Praze, kdy jsem je nemohla dostat do žádného dopravního prostředku a veškeré vzdálenosti a přesuny zvládali po svých. Nebo při posledním výletě na Šerák, kdy se odmítli přiblížit vrcholu jakýkoliv kousek lanovkou a odhodlaně šli celou cestu pěšky bez jediného protestu a zakřourání.

Svou vytrvalost ukázali i u přípravy na přijímačky. Přestože je čekal nelehký úkol v podobě obrovské konkurence, nevzdali to a až do samého závěru bojovali o svá místa na středních školách. A vybojovali je!

A jaci ještě byli? Byli úžasní a měli obrovské srdce! Dokázali si pomáhat a kdykoliv bylo potřeba něco zařídit, zvládli to bez problémů. Heyrák měli moc rádi a někteří ho velmi neradi opouštěli. Takto se se svou základní školou loučili v červnu v atriu školy:

Vážený pane řediteli, paní zástupkyně, učitelé a všichni přítomní, i když tu dnes stojíme jako budoucí středoškoláci, tak si moc dobře pamatujeme, jak jsme poprvé prošli dveřmi této úžasné školy. Vzpomínáme si na zápis do první třídy. Když jsme pak nastupovali jako prvňáčci, těšili jsme se na první razítka, známky, nové kamarády a učitele. První stupeň byl klidnější, byla to legrace a zábava. Učili jsme se číst, psát, počítat a rozvíjet sami sebe. Jezdili jsme na spoustu výletů a nemuseli se tolik učit.

Pak to přišlo, 2. stupeň byl tady. Všichni jsme byli strašně nervózní z nové třídní učitelky a nových spolužáků. Když přišel první školní den v 6. třídě, některým z nás se nechtělo vůbec do školy přijít. Teď už víme, jak velká chyba by to byla, kdybychom ten první školní den nepřišli. Jakmile do třídy vešla paní učitelka Iva Frýbortová, hned jsme věděli, že bude ta nejlepší. Jeli jsme na Třemešek, kde jsme se všichni seznámili a vznikla z nás skvělá parta a našli jsme nové kamarády, kteří budou navždy v našich srdcích. Všechno šlo hladce, ale přišel koronavirus a začala distanční výuka, kde někteří místo učení vyklízeli myčku, dělali že nám nefunguje mikrofon. No...., všichni víme jak to bylo.

A najednou tu byla 9. třída, což znamenalo přijímačky, které jsme všichni úspěšně zvládli. Hlavně díky paním učitelkám, které nás připravovaly na češtinu a na matematiku. Velké díky patří i ostatním učitelům. Bez vaší pomoci a podpory bychom tu dnes jako devátáci nestáli.

Je to smutné rozloučení, bylo to zatím nejlepších devět let našeho života. Ale je to i nový začátek. Takže pojďme se těšit na to, co nás čeká a budeme si navždy pamatovat své zážitky ze základní školy. Děkujeme vám všem a přejeme hodně štěstí a úspěchů v budoucnosti.

HODNĚ ŠTĚSTÍ I VŠEM ŽÁKŮM 9. A! AŽ SE JIM NA NOVÝCH ŠKOLÁCH DAŘÍ A JSOU TAM SPOKOJENÍ!

Iva Frýbortová, Barbora Kalábová, Matěj Kobza, Dominika Ludvíková, Marek Trtil

heyрак.olomouc

Jak ukončila základku 9.C?

Z pohledu žákyně:

Když jsme byli v první třídě, chtěli jsme být ve třetí. Ve třetí třídě jsme chtěli být šestáci. A jako šestáci jsme chtěli už konečně být v devítce. To jsme ale ještě netušili, co nás čeká...

V matice rovnice, funkce, kosinus, sinus, tangens. V češtině zase určování vedlejších vět, slovesa fázoová a modální (nechtějte po mně, ať vám řeknu, která jsou která) a ponoření se do literatury.

Tohle, a ještě víc jsme museli umět na přijímačky (budoucí devátáci, máte se na co těšit!)

Mimo přijímačky jsme se samozřejmě učili v chemii, dějepise, fyzice, zeměpise, přírodopise (neříkejte, prosím, panu učiteli Dvořákovi, že jediné, co vím o geologii, je to, že se tam povídá o šutrácích).

Devět let je za námi a jediná věc, kterou bych změnila je, abych se pořád jen nehrnula za tím být starší, ale cenit si víc, že se můžu vzdělávat. Dělá to pro sebe!

Kristýna Horehledová

Jak jsme se změnilí? Prohlédněte si fotky z 6.a 9. ročníku 😊

Bambini di Heyrák

Již 18. rokem se ve škole schází děti, které rády zpívají, ve školním sboru. Za tu dlouhou dobu sbor prošel mnoha proměnami, mění se účastníci, mění se repertoár, zůstává jen zápal pro hudbu a zpěv.

V tomto školním roce byl sbor určený pro starší děti od 4. do 9. třídy, chodily ovšem i dvě holčičky ze 3.C a zvládaly vše v pohodě.

Letošní rok byl v činnosti sboru jako každý jiný. Po první zářijové zkoušce jsme se intenzivně připravovali na vánoční koncert, který se konal opět na schodišti – je zde totiž vynikající „mokrá“ akustika. Hned po vánočních prázdninách jsme začali připravovat letní koncert do atria školy – ten se letos nesl v duchu afrických písní. Na téma Afrika se konalo i naše, dětmi oblíbené, letní soustředění v Cakově. Čtyři dny mimo školu, čtyři dny plné zpěvu, her, vycházek, čtyři dny mezi přáteli – to je kouzlo, které se pak skvěle projeví na dalších pracích sboru.

Kromě koncertů pro rodiče a přátele jsme se zúčastnili i Festivalu KPOZ v Redutě – jedná se o přehlídku škol a jejich vystoupení určených na vítání občánků, akcí pro seniory apod. Zde jsme naši školu opět úspěšně reprezentovali. Ve stejný den jsme také přímo vítali nové Olomoučanky na radnici.

Sbor bude ve své činnosti pokračovat i v novém školním roce. Budeme moc rádi, když se k nám přidají další zpěváci a zpěvačky. Takže – pokud rádi zpíváte, přijďte mezi nás – sbor je zdarma, je tu prima parta dětí, náš repertoár není náročný, program sestavujeme společně. Zkoušíme vždy v pátek od 14 do 16 hodin. Těšíme se na vás. První sborová zkouška se koná v pátek 15. září ve 14.00 v hudebně (učebna č.100 ve sklepech).

Dagmar Krylová

Z pohledu třídní učitelky:

Rozloučila jsem se dnes (27.6.) se svou poslední „devítkou“. Krásné a slavnostní! Moje pocity? Radost, že vše zvládli, úleva a zároveň smutek, že je vše za námi, ale taky očekávání, že třeba některé z nich někdy potkám a budou v životě spokojeni...

Co jsme spolu prožili?

Nejen někdy „perné“ hodiny matematiky, distanční výuku v době koronavirové, ale i workshopy a další akce projektu IKAP OKII. Ale také jsme spolu prošli pěkné části Jeseníků (vloni oblast kolem Šeráku, letos kolem Skřítku – viz foto) a nastoupali úctyhodné výškové metry. Snad si moje třída užila i procházky v okolí Olomouce, protože některá místa byla pro ně nová. Chtěla jsem jim ukázat, jaký je to pocit, překonat sám sebe, jak si člověk vyčistí v přírodě hlavu a to, že není jen počítač a mobil! Snad jsem jim ukázala, že pobyt v naší přírodě a jakýkoliv pohyb je fajn a snad si i dále v životě k tomu najdou cestu.

Prožili jsme toho spolu hodně a děkuji za to, že jsem mohla být jejich třídní učitelkou...

9.C BYLA SUPER TŘÍDA 😊

Eva Dembická

TABLA DEVÁŤÁKŮ

Chodby Heyráku se v září vždy dočkají velké proměny. Bývalí žáci devátého ročníku už sice zakouší horkých novinek středoškolského života, ale aby se na nezapomnělo (což samozřejmě není možné), zanechali nám na památku svá rozlučková třídní tabla. Z nich pak svým devátáckým okem sledují dění na chodbách a my si u jejich fotek můžeme nostalgicky zavzpomínat na uplynulý školní rok.

9.B nám bude odebrána z našeho heyráckého playlistu.

9.D dostala nejen zářnou fotbalovou výchovu...

Na 9.C si zavzpomínáme díky jejich oblíbeným skladbám.

Oživlé knihy

Knihy v sobě nesou spoustu příběhů, které nás pohládí na duši, směje se s nimi ztotožnit, anebo se jen máme poučit. Kroužky divadla vybíraly velmi pečlivě, které z nejoblíbenějších knih zvolí. Nakonec jsme si přednesli požadavky, dlouze diskutovali, zvažovali jsme plus i minus, a rozhodli se.

Úterní kroužek v červnovém představení nejen nejmladším dětem připomněl, jak je důležité poslouchat svého dospěláka a nepouštět i to nejroztomilejší stvoření do svého domečku. Ano, řeč je o Budulínkovi. Musím se přiznat, že jsem byla hodně překvapená, když se herci rozhodli upravit závěr. Probudili se v nich ochránci přírody a trvali na tom, že Budulínek si pořídí malé rezavé kamarády, anebo je dědeček odveze alespoň do ZOO. Snad nám původní knižní předloha odpustí, když jsme z lištiček udělali domácí mazlíčky a z maminky hlavní chůvu a hlídače.

Středeční kroužek oživil knihy od Martiny Drijverové – Zlobilky, Nezbedníci. Kluci i holky trápili svoje hodné rodiče, co jim síly stačili. Křičeli, vztekali se, odmítali se mýt, trápili zvířátka a malovali naprosto po všem. „A pak se to stalo!“ věta z knihy, které způsobí „něco“, co nezbedníky vrátí do normálu.

Čtvrteční kroužek vdech život pohádce od Jana Pixy – Krupěj mezi pro Verunku. Prostřednictvím tří hrdinů, kteří se vydali za Královnou přírodních sil, aby zachránili spící Verunku, jsme si připomněli, jak se máme chovat k našim přírodním zdrojům. Byla jsem hodně mile překvapená, když odpoledne po představení se v mém oddělení rozpoutala naprosto přirozená diskuse o tom, jak vlastně chráníme přírodu my. Zaznívala v ní nejen slova z pohádky, ale i aha efekty z celoroční práce nejen v ŠD.

Každého tvůrce potěší, když se jeho příběhy čtou, vyprávějí nebo hrají. Po vystoupení za mnou přišlo několik herců – budoucích autorů, zda bychom příští rok nemohly vdechnout pohyb i jejich příběhu. Věřte mi, že se tomu nebráním. Klidně si mně v září najdete a uvidíme...

vychovatelka Marie Krátká

Projekt IKAP OKII se blíží ke konci...

Naše škola na konci října roku 2020 ukončila účast v úspěšném projektu implementace Krajského akčního plánu „Rovný přístup ke vzdělávání s ohledem na lepší uplatnitelnost na trhu práce“, který organizoval Olomoucký kraj ve spolupráci s generálním partnerem Centrem uznávání a celoživotního učení Olomouckého kraje, s názvem IKAP.

Následně byl od ledna 2021 vyhlášen navazující projekt s názvem IKAP OKII, do kterého se opět naše škola zapojila, a to nejen osvědčenou spoluprací s CKP 05 (Centrum kolegiální podpory č. 05 – oblast strojírenství) na SPŠS v Olomouci, ale i s CKP 16 (Centrum kolegiální podpory č. 16 – oblast zdravotnictví) na SZŠ a VOŠz a JŠ Olomouc. Tento projekt se opět setkal s velkou odezvou ze strany žáků a většina z nich se účastnila jednotlivých akcí i opakovaně. Účastnilo se celkem kolem 200 žáků 8.a 9. ročníků.

Na SPŠS se ve workshopech Den strojařem, Technika zábavně se někteří žáci se pouze účastnili úvodního workshopu, kde se seznámili se školou a jejími studijními obory. Většina z nich se ale na tyto školy opakovaně vracela, aktivně se zapojili do dobře připravených dalších workshopů. Pracovali např. v laboratoři pro výuku elektrotechniky, kde získali první znalosti v tomto oboru, vyrobili si hlavolam z měděného drátu, seznámili se s měřicí technikou aj.

Na SZŠ se žáci aktivně zapojili do workshopů Den žákem na zdravotce, kde se seznámili s jednotlivými studijními obory, Základy první pomoci, kde si žáci prakticky vyzkoušeli kardiopulmonální resuscitaci, obvazovou techniku, dlahování aj. nebo workshop Laborantem na zkoušku, kde pracovali např. se sadou profesionálních přístrojů, využívaných při analýzách vzorků optickými a elektrochemickými metodami nebo pozorování krvinek pod mikroskopem aj. Ale i workshop Zdravotní sestrou na zkoušku, kde si např. vyzkoušeli odebírat krev na modelu končetiny se setkal s nadšením ze strany žáků ZŠ.

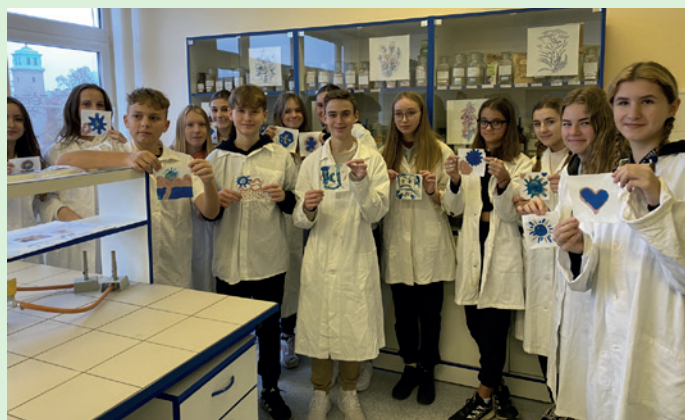
Pro žáky I. stupně byl pro tří 5.třídy organizován workshop Základ první pomoci, který se též setkal s úspěchem.

Přímo na naší škole byly organizovány Projektové dny pro žáky – Voda, První pomoc a na soutěž Zdraví a zdravý životní styl navázal Projektový den Ve zdravém těle zdravý duch. Součástí poslední jmenovaného byla např. i pohybová aktivita, do které se nadšeně zapojili všichni žáci třídy 9.C.

Výsledkem našeho společného snažení byla nejen motivace našich žáků a jejich následné přijetí na příslušné střední školy, ale i rozšíření znalostí a všeobecný přehled. V neposlední řadě byly pozitivní veškeré praktické činnosti, které si mohli žáci vyzkoušet.

Do budoucna přejí všem žákům naší školy další takové možnosti, které projekty představují...

Mgr. Eva Dembická, garant aktivit na ZŠ

Hurá na soutěž

Je 5:45, úterý 20. června 2023, moc brzy na to, aby někteří vylezli z postele, ale 26 děvčat z kroužku aerobiku se už hemžilo před školou. Nemohly se dočkat, až konečně vyrazí tramvají na bus, který je dopraví na soutěž aerobiku v Dubu nad Moravou.

V osm hodin už byla děvčata 1. - 3. tříd nastoupena na závodní ploše a čekala, až se začne cvičit. Ostatní dívky mezitím plnily úkoly na venkovních stanovištích, kde čekaly na start svojí závodní kategorie. Vyhlášení výsledků přišlo rychleji, než mnozí očekávali, a pro naše děvčata to znamenalo velký úspěch – 2 zlaté a 2 stříbrné medaile.

Po návratu do Olomouce byla všechna děvčata unavena, ale plná dojmů z právě proběhlé soutěže.

Výsledky soutěže v aerobiku v Dubu nad Moravou

Kategorie 1. - 3. tříd

1. místo: Jehlářová Eliška

2. místo: Martinková Jennifer

Kategorie 4. - 6. tříd

1. místo: Frýbortová Julie

2. místo: Nováková Adéla

Po tomto závodním dni už zbývalo jediné – vystoupení pro rodiče a vyhlášení celoroční soutěže ve skákání přes švihadlo. To proběhlo o týden později. Děvčata předvedla rodičům skvělé výkony a právem si zasloužila velký potlesk.

Tím byl zakončen další rok plný zážitků, zdarů i nezdarů a my se můžeme těšit, co přinese ten nadcházející.

Výsledky celoroční soutěže ve skákání přes švihadlo za 1. minute (výherci ročníku)

1. třída: Vršanská Adéla	130
2. třída: Munkh- Erdene Nomin	136
3. třída: Pajková Kristýna	141
5. třída: Hrdličková Anežka	128
6. třída: Frýbortová Julie	165

Olga Človečková

Atleti na Heyráku

I v tomto školním roce se naši atleti ze sportovních tříd neztratili v konkurenci ostatní a školu i atletický klub úspěšně reprezentovali na mnoha závodech a soutěžích. Na Heyráku je díky nim o několik dalších krásných pohárů více, na krku jim visely vybojované medaile a v rukou drželi diplomy za své povedené výkony. Protože o atletických závodech informujeme pravidelně na školních sociálních sítích, kde najdete aktuální výsledky včetně fotografií, přinášíme jenom stručné atletické ohlednutí za uplynulým školním rokem.

Soutěže jednotlivců

MČR dráha – 17. - 18. 9. 2022 Jablonec nad Nisou

Nikolas Hus (bývalý žák ST) – 60 m 5. místo, skok daleký 14. místo

Metoděj Pazdera – vrh koulí 8. místo

Alžběta Stejskalová (bývalá žákyně ST) – 60 m i 150 m rozběh

MČR hala – 4. - 5. 3. 2023 Ostrava

Sebastian Vacík – 60 m překážek 7. místo

Lucie Břenková – 3000 m 16. místo

Soutěže družstev – podzim 2022

Starší žáci 2. místo (těsně) na MČR družstev 1. 9. 2022 v Třinci

Nejllepší bodující žáci školy – Nikolas Hus, Metoděj Pazdera, Sebastian Vacík a Štěpán Galík

Dále si medaili přivezli – Vojtěch Bednařík, Maxmilian Machač, Jindřich Bezděk, Matyáš Volf a Alex Fiala

Starší žákyně 6. místo na MMS

Mladší žákyně – 2. místo na MMS (nejvyšší soutěž pro mladší žactvo) 2. 10. 2022 v Kopřivnici

Medaili si přivezly – Lucie Břenková, Gabriela Sovová, Alžběta Švastalová a Ester Bednaříková

Mladší žáci – 6. místo na MMS 2. 10. 2022 v Kopřivnici

Nejlépe bodující naši žáci – Vojtěch Sedláček, Matouš Kubín, Tomáš Zlámal

Soutěže družstev – jaro 2023

Všechna 4 družstva suverénně postoupila ze základních kol do podzimní části soutěže.

Pohár rozhlasu

Všechna družstva postoupila z okresního finále do krajského. To se konalo 23. 5. 2023 v Šumperku a na Heyrák jsme přivezli následující umístění:

Mladší žákyně – 1. místo ● Mladší žáci – 2. místo

Starší žáci – 2. místo ● Starší žákyně – 6. místo

Letos se i přes velmi dobré výkony bohužel žádnému družstvu nepodařilo postoupit na republikové finále. Výsledky byly bohužel ovlivněny marodkou (st. žáci a žákyně), nebo neúčasti některých slibných závodníků z důvodu školního výletu. Co nevyšlo letos, může se podařit příští rok, tak nám držte palce.

Žáci sportovních tříd, ti z áčků i z děček, měli velkou zásluhu i na úspěších školy v dalších sportovních soutěžích, např. v přespolním běhu nebo basketbalu. A i mladší z prvního stupně si vyzkoušeli, jaké je to radovat se z výborných výkonů a sportovních úspěchů třeba ve stále populárnější soutěži Štafetový pohár. Mnoho z nich to nadchlo tak, že od září nastoupí právě do sportovní třídy.

Děkujeme všem za vzornou reprezentaci školy a gratulujeme k výborným osobním výkonům. A protože ve sportovních třídách zdaleka nejsou jenom atleti a atletky, ale také šikovné házenkářky, tenisté, hokejisté a mnozí další, přejeme všem, ať se jim daří, protože ke škole, která je v pohybu, sporty prostě patří!

Libor Kalas

Zpátky do minulosti

„Dnes se podíváme zpátky do minulosti na to, jak to vypadalo na finále McDonald's Cupu v Uherském Hradišti.“ Těmito slovy by svou ranní show mohl začít Leoš Mareš, který byl svědkem Svátku fotbalu v centru Slovacka, kam se po vítězstvích v kole okresním i krajském kvalifikoval také tým z Heyráku. Na stadionu prvoligového klubu 1. FC Slovacko jsme poměřili síly se školami z Ostravy, Kroměříže, Hradce Králové, Písku, Stříbra a Kolína. Ve všech utkáních jsme předvedli srdnaté výkony, na výhru to ovšem stačilo jen ve dvou případech.

Nejen známý moderátor, ale i všichni přítomní mohli vidět a především slyšet neúnavnou podporu od kotelníků Heyrák Ultras, kterou měli na svědomí žáci ze tříd 6. a 7. D. I díky této skvělé kulise se našemu týmu složeného z výběru chlapců ze 4. a 5. ročníků nakonec podařilo vybojovat 9. místo z celé České republiky. V příštím školním roce půjde už o 25. ročník a my pevně věříme, že se popereme o co nejlepší umístění.

Mgr. Marek Suchánek

Úspěšná sezóna starších žáků Sigmy Olomouc

Už 7 let se daří propojit sportovní fotbalové třídy na ZŠ Heyrovského s projektem Regionální fotbalové akademie FAČR a nutno podotknout, že projekt který dokáže nejtalentovanějším hráčům Olomouckého kraje poskytnout nadstandartní podmínky pro sportovní rozvoj a růst, nese svoje ovoce. Chodby školy pravidelně zaplňují dresy mládežnických reprezentantů a dnes již i ligových hráčů, kteří budou patřit k budoucím hvězdám české Fortuna ligy nebo oporám reprezentace ČR. V letošním roce se starší žáci v kategorii U15 ve své soutěži Moravskoslezské žákovské ligy umístili na 2. místě, když do poslední chvíle bojovali o nejvyšší příčky se Zbrojovkou Brno, starší žáci v kategorii U14 obsadili konečné 3. místo. Co se nepodařilo v dlouhodobé soutěži U15 podařilo se jí v turnajích. V úvodu sezóny ovládla Pohár Vysokých Tater v Tatranské Lomnici finálovým vítězstvím nad slovenskou Žilinou. V jarní části U15 vyhrála „pohár divoké Vltavy“ Magic Cup Šumava a stala se tak nejúspěšnějším týmem v jeho 9 leté historii, zároveň se jí suverénním výkonem podařilo obhájit loňské vítězství v turnaji regionálních akademií FAČR a putovní pohár z rukou Karla Poborského tak bude mít dál svůj domov na Heyráku. Kategorie U14 velmi dobře reprezentovala Olomoucký kraj v mezikrajské soutěži, kdy jim až v poslední kole unikl postup do finálové čtyřky. Další hořkou pilulku museli zkousnout na mezinárodním turnaji v Kroměříži, kdy po nešťastném čtvrtfinálovém penaltovém rozstřelu s pozdějším vítězem AS Trenčín brala konečné 7.místo. Z mezinárodních konfrontací můžeme zmínit měření sil v rámci zahraničních výjezdů s akademii (holandské nebo německé fotbalové školy) PSV Eindhoven, Vitesse Arnhem, Bayer04 Leverkusenem, 1.FC Koelnem, Dynamem Drážďany nebo Slaskem Wroclaw či Wislou Krakow. Všechny tyto konfrontace se špičkovými zahraničními týmy pomáhají rozvíjet sportovní potenciál hráčů a jsou velmi cennou zkušeností nejen pro hráče, ale i nás trenéry, kde si průběžně ověřujeme, že jdeme správnou cestou a jsme konkurenceschopní nejen individuálními dovednostmi hráčů, ale i týmovým herním pojetím. Rád bych poděkoval vedení školy za spolupráci při tvorbě rozvrhů a přizpůsobením výuky náročnému programu hráčů. Všem odcházejícím klukům z letošního 9.D přeji hodně štěstí v dalším studiu na středních školách a mnoho sportovních úspěchů a splněných sportovních i životních cílů a snů.

Mgr. David Čech

Ivana Bílková z 6.A – mistryně ve sportovním aerobiku

O víkendu 3. - 4. června se konal vrchol jarní sezóny European Championship 2023 ve sportovním aerobiku a fitness týmech v Praze.

Za klub Aerobik klub Olomouc startuje i žákyně ZŠ Heyrovského ze 6.A Ivana Bílková, která získala kov nejceněnější. Na tomto mezinárodním závodě vystupovala spolu s jejím týmem Kokosy na Sněhu v kategorii Cadet Petite Aerobic. Tímto umístěním získala rovnou i nominaci na Mistrovství světa, které se bude letos konat v belgickém městě Gent na konci října.

Základní škola Olomouc Heyrovského 33 školní rok 2023/2024

ředitel školy Mgr. Oldřich Anděl
zástupce ředitele pro I. stupeň - Mgr. Lenka Vojtková

I. stupeň	TU	učebna	kabinet
1.A	Mgr. Iveta Ženožičková	ŠD 207	ŠD
1.B	Mgr. Iveta Krhovská	ŠD 208	ŠD
1.C	Mgr. Kateřina Klimová	ŠD 203	ŠD
2.A	Mgr. Dagmar Švestková	139	131
2.B	Mgr. Ivana Hlaváčová	ŠD 204	ŠD
2.C	Mgr. Markéta Skácelová	136	131
2.D	Mgr. Monika Babičková	137	131
3.A	Mgr. Pavla Dostálová	315	328
3.B RvJ	Mgr. Simona Trávníčková	320	328
3.C	Bc. Nikola Humplíková	310	328
4.A	Mgr. Kateřina Navrátilová	322	309
4.B RvJ	Mgr. Ivana Rozsivalová	321	309
4.C	Mgr. Marie Lipowski	313	309
5.A	Mgr. Lenka Telaříková	316	309
5.B RvJ	Mgr. Hana Zlámalová	319	309
5.C	Mgr. Jarmila Drápalová	211	309
5.D RvTv	Mgr. Marek Suchánek	311	309

zástupce ředitele pro II. stupeň Mgr. Ludmila Balíková

II. stupeň	TU	učebna	kabinet
6.A RvTv	Mgr. Iva Frýbortová	326	330
6.B RvJ	Mgr. Lucie Lehečková	206	213
6.C	Mgr. Kateřina Malinová	215	213
6.D RvTv	Mgr. Marcela Zouharová	230	330
6.E	Mgr. Ondřej Kalina	209	208
7.A RvTv	Mgr. Monika Swaczynová	221	307
7.B RvJ	Mgr. Jana Svobodová	222	229
7.C	Mgr. Vladimíra Ráčlová	228	329
7.D RvTv	Mgr. Kristina Heklová	205	229
7.E	Mgr. Michala Navrátilová	305	329
8.A RvTv	Mgr. Jana Nováková	210	207
8.B RvJ	Mgr. Lucie Reichová	219	329
8.C	Mgr. Jana Manová	214	212
8.D RvTv	Mgr. David Čech	116	142
8.E	Mgr. Dagmar Krylová	220	229
9.A RvTV	Mgr. Karel Drlík	138	140
9.B RvJ	Mgr. Jana Vaňková	306	330
9.C	Mgr. Lucie Krutilová	204	207
9.D RvTv	Mgr. Mojmír Fryčák	308	140
9.E	Mgr. Magdaléna Jagošová	130	229

Netřídni učitelé / kabinet

Mgr. Zuzana Bartošková	142	Bc. Gabriela Jančíková	212
Mgr. Daniela Čechová	208	Mgr. Libor Kalas	142
Mgr. Hana Della Santa	212	Mgr. Filip Koukol	142
Mgr. Eva Dembická	207	Mgr. Jana Krňávková	307
Mgr. Olga Doubová	208	Mgr. Vendula Paloušková	212
Mgr. Karel Dvořák	208	Mgr. Alena Pírklová	140
Mgr. Veronika Dvořáčková	213	Mgr. Veronika Ponížilová	213
Mgr. Kateřina Dzurjaníková	329	Mgr. Silvie Svobodová	307
Mgr. Vilém Figalla	140	Mgr. Libor Večerek	207
Mgr. Jana Hrabalová	207		

pracoviště ZŠ Čajkovského

I. stupeň	TU	učebna	kabinet
1.E	Mgr. Dana Veselá	E23	24
1.F	Mgr. Jitka Procházková	E32	24
2.E	Mgr. Olga Shaaban Zemčáková	E25	24
3.E	Mgr. Jitka Ševčíková	E26	24
4.E	Mgr. Jitka Berková	B32	24
4.F	Mgr. Lucie Valušová	E24	24
5.F	Mgr. Ivana Burianová	E21	24
netřídni učitelka			
	Mgr. Marie Stavinohová		24

Všechny vyučující lze kontaktovat emailem

- jmeno.prijmeni@zsho.cz

Školní družina - oddělení a personální obsazení viz. webové stránky školy

KARIÉROVÉ PORADENSTVÍ pro osmáky a deváťáky

KDO?

Kariérové poradkyně:

■ Mgr. M. Navrátilová (kabinet 329): michala.navratilova@zsho.cz

■ Mgr. Jana Vaňková (kabinet 330): jana.vankova@zsho.cz

KOMU?

Žákům (především 8. a 9. ročníku) a jejich rodičům.

CO?

Nabízíme kariérové poradenství prostřednictvím individuálních konzultací se žáky i aktivit v hodinách pracovních činností v 8. ročníku. Využíváme mj. aplikaci Salmondo.

■ Pomáháme žákům se sebezpoznaním v souvislosti s volbou dalšího vzdělávání a budoucího povolání.

■ Pomáháme žákům zorientovat se na trhu práce.

■ Pomáháme žákům s výběrem vhodné střední školy/učiliště.

S KÝM?

Spolupracujeme

■ se školní výchovnou poradkyní, školní psycholožkou, školními speciálními pedagogy, s třídními učiteli i s ostatními učiteli ve škole.

■ s ÚP ČR, se SŠ a učilišti v daném kraji, popř. s firmami a závodů v daném kraji.

A
B
E
S
E
L
D
V
Y
E
N
S
T
Y

▪ Zvolili byste si dnes stejnou školu?

▪ Splnila se vaše očekávání ohledně vámi vybrané školy?

▪ Co všechno ovlivnilo vaše rozhodování při výběru SŠ?

▪ Byly přijímačky obtížné?

ZŠ
HEYROVSKÉHO
V OLMOUCI

sdílení zkušeností
s volbou SŠ a učiliště

Školní poradenské pracoviště

Máte problém, nevíte si s nějakou situací rady? Naše školní poradenské pracoviště vám určitě pomůže. Stačí zavolat nebo napsat email a domluvit si schůzku. Můžete využít i boční vchod, který vede přímo do prostor ŠPP. Všechny školní emaily mají tvar: jmeno.prijmeni@zsho.cz

		telefon
školní psycholožka	Mgr. Renata Šmeralová	585 758 034
	Mgr. Lenka Čápalová	585 758 034
	Mgr. Radka Dolečková	585 758 034
speciální pedagoga	Mgr. Táňa Vozáková	585 758 034
	Mgr. Iva Frýbortová	585 758 040
metodička prevence	Mgr. Kateřina Navrátilová	585 758 039
výchovná poradkyně – I. st.	Mgr. Silvie Svobodová	585 758 038
výchovná poradkyně – II. st.	Mgr. Lucie Valušová	585 425 401
metodička prevence – ZŠ Čajkovského		

Chcete anonymně oznámit něco, co se vám nelíbí? Vidíte, že se někdo chová nehezký, ale nevíte, komu přesně to říct? Nebo to radši chcete napsat, protože nechcete s nikým mluvit? Ve škole máme v prvním patře schránku důvěry, kam můžete svůj vzkaz vhodit. Také můžete využít webovou nebo mobilní aplikaci projektu **Nenech to být** – www.nntb.cz. Nenechte to být!

SLEDUJETE?

www.zsheyrovského.cz

www.zmeny.cekuj.net

www.skolaonline.cz

Škola OnLine (aplikace)

ZŠ Heyrovského Olomouc

[heyrak.olomouc](https://www.instagram.com/heyrak.olomouc)

Občasník Základní školy Heyrovského

Základní škola Olomouc, Heyrovského 33, 585 758 030, e-mail: heyrak@volny.cz

Redakce: na zpracování tohoto čísla se podíleli: autoři příspěvků a Mgr. Ludmila Balíková.

Grafická úprava a tisk: KartoTISK s.r.o. Šumperk, Žerotínova 48/2075